

ผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศ
ของนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

Effect of Mass Media Exposure on Sexual Attitude of the Students in Bangkok Area.

ดวงตา พิริยานนท์
Duangta Piriyanont

วิมลพรรณ อภาเวท
Wimonpan Arpavate

วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ได้รับทุนสนับสนุนวิจัยปีงบประมาณ 2549

ดวงดา พิริยานนท์ และวิมลพรรณ อภาเวท : ผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศ
ของนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร Effects of Mass Media Exposure on Sexual Attitude of the Students
in Bangkok Area

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ได้แก่ ลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับสื่อมวลชน ลักษณะทางประชากรกับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ลักษณะทางประชากรกับทัศนคติทางเพศ การเปิดรับสื่อมวลชนกับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับทัศนคติทางเพศ โดยใช้วิธีเชิงสำรวจจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ มหาวิทยาลัยที่ศึกษา รายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ มหาวิทยาลัยที่ศึกษา แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
3. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ มหาวิทยาลัยที่ศึกษา รายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
4. การเปิดรับสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
5. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

Keywords: Effect / Mass Media Exposure / Sexual Attitude

Duangta Piriyanont and Wimonpan Arpavate: Effects of

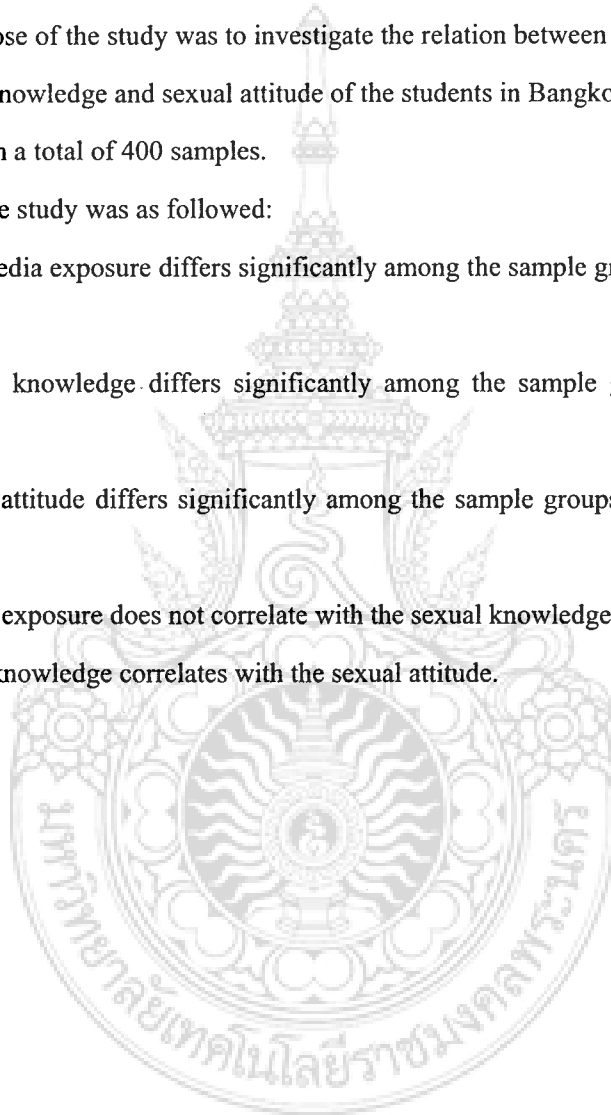
Mass Media Exposure on Sexual Attitude of the Students in Bangkok Area

ABSTRACT

The main purpose of the study was to investigate the relation between demographic characteristics mass media exposure, knowledge and sexual attitude of the students in Bangkok area. Question aires were used to collect data from a total of 400 samples.

The result of the study was as followed:

1. The mass media exposure differs significantly among the sample groups of different sex, university and income.
2. The sexual knowledge differs significantly among the sample groups of different sex and university.
3. The sexual attitude differs significantly among the sample groups of different sex, university and income
4. Mass media exposure does not correlate with the sexual knowledge.
5. The sexual knowledge correlates with the sexual attitude.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(1)
ABSTRACT.....	(2)
สารบัญตาราง.....	(3)
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ลักษณะและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของ โครงการวิจัย.....	2
ปัญหานำวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
คำนิยามศัพท์.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่จะได้รับ.....	4
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดอิทธิพลสื่อมวลชนต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของ ประชาชน.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร.....	6
ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสาร.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับเพศศึกษา.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13

3. ระเบียบวิธีวิจัย	15
กลุ่มตัวอย่าง.....	15
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	20
การทดสอบเครื่องมือ	20
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
การกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์	22
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	24
การวิเคราะห์ข้อมูล	25
4. ผลของการวิจัย	26
ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง	26
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง.....	30
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	34
ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง	38
ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน	42
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผลการวิจัย.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	73
กิตติกรรมประกาศ	74
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม.....	77
ประวัติคณะผู้วิจัย	83

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	26
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	27
4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปี	27
4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มวิชาที่ศึกษา.....	28
4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่..	28
4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้/ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ต่อเดือน	29
4.7	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่พักอาศัย	29
4.8	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับ ข่าวสารในรอบสัปดาห์ และเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารในแต่ละครั้ง.....	30
4.9	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทเนื้อหาข่าวสาร ที่เปิดรับจากสื่อมากที่สุด	32
4.10	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทสื่อที่ชื่นชอบที่สุด ในการเลือกเปิดรับข่าวสาร.....	33
4.11	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ.	34
4.12	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคะแนนความรู้ เกี่ยวกับเรื่องเพศ.....	36
4.13	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับ เรื่องเพศ	37
4.14	แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่อง เพศ	38
4.15	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน จำแนกตามเพศ.	43
4.16	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน จำแนกตามอายุ	43
4.17	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน จำแนกตามระดับชั้นปี.....	44

4.18	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน จำแนกตามกลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา.....	45
4.19	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่	45
4.20	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยตรง รายคู่ จำแนก ตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่	46
4.21	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน จำแนกตามรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน	47
4.22	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยตรง รายคู่ จำแนกตามระดับรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน	48
4.23	แสดงแสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจาก สื่อมวลชน จำแนกตามสถานที่พักอาศัย	49
4.24	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามเพศ	50
4.25	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามอายุ.....	50
4.26	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามระดับชั้นปี	51
4.27	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามกลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา.....	51
4.28	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา.....	52
4.29	แสดงความเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยตรง รายคู่ จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา.....	53
4.30	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามรายได้/ค่าใช้จ่ายส่วนตัวรายเดือน	54
4.31	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามสถานที่พักอาศัย.....	54
4.32	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ จำแนกตามเพศ.....	55
4.33	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ จำแนกตามอายุ.....	56

4.34	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ จำแนกตามระดับชั้นปี.....	56
4.35	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ จำแนกตามกลุ่มวิชาที่ศึกษา.....	57
4.36	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา.....	58
4.37	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติทางเพศ โดยตรง รายคู่ จำแนกตาม มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่.....	58
4.38	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ จำแนกตามรายได้/ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน.....	59
4.39	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติทางเพศโดยตรง รายคู่ จำแนกตามระดับรายได้/ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน.....	60
4.40	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ จำแนกตาม ที่พักอาศัย.....	61
4.41	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ.....	62
4.42	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ.....	62

บทที่ 1

บทนำ

ลักษณะและความสำคัญของปัญหา

อิทธิพลของสื่อที่ทำให้ผู้รับสารเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบเป็นหัวข้อที่ถกเถียงกันมายาวนานว่าสื่อสามารถสร้างพฤติกรรมทั้งด้านบวกและลบให้แก่ผู้รับสารได้จริงหรือไม่ แต่ถ้าศึกษาพัฒนาการของทฤษฎีสื่อสารมวลชนจะพบว่าความเชื่อดังกล่าวได้มีนักวิชาการแบ่งเป็นฝักฝ่ายที่ยึดมั่นความคิดตนเองอย่างชัดเจน โดยแบ่งได้เป็นกลุ่มที่เชื่อว่าสื่อสามารถหล่อหลอมให้ผู้รับสารมีพฤติกรรมตามที่ถ่ายทอดได้จริง ซึ่งกลุ่มนี้สะท้อนให้เห็นได้จากที่มาของทฤษฎีกระสุนปืน (Magic Bullet Theory) แต่ในขณะที่ยุคต่อมา นักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งกลับเห็นว่าสื่อมีความเป็นกลาง (Neutral) และไม่มีพลังอำนาจอย่างมหาศาล จนเป็นที่มาของกระบวนทัศน์ใหม่ที่เชื่อในเรื่องผลกระทบอันจำกัดของสื่อ (Limited Effect Paradigm)

แต่อย่างไรก็ตามตลอดระยะเวลาที่เกิดสื่อมวลชน (Mass media) ขึ้นมา ประเด็นเรื่องผลกระทบอันเกิดจากการเปิดรับสื่อเป็นสิ่งที่ได้รับการศึกษาวิจัยจากนักวิชาการทั้งสองกลุ่มอย่างต่อเนื่อง และผลการวิจัยที่ปรากฏของแต่ละกลุ่มก็ได้สร้างความน่าเชื่อถือแก่ผู้ที่สนใจเป็นอันมาก แม้กระทั่งในปัจจุบัน ที่สภาพสังคมได้เปลี่ยนไป จากครอบครัวที่เคยมีความสัมพันธ์กันแบบครอบครัวขยาย ได้เปลี่ยนไปสู่ครอบครัวเดี่ยวที่มีสมาชิกอยู่ร่วมกันไม่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมือง พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องทำงานนอกบ้านกันทั้งคู่ จนทำให้ในบางครอบครัว บุตรหลานอยู่กับสื่อมากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครอง โดยไม่มีใครมาชี้แนะสิ่งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมที่ปรากฏอยู่ในสื่อ และเมื่อพวกเขาเหล่านั้นเติบโตก้าวเข้าสู่วัยรุ่น ในหลายๆ ครั้งที่แสดงออกให้เห็นถึงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ นักวิชาการที่เชื่อในเรื่องอิทธิพลของสื่อก็มักจะกล่าวโทษว่าพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ไม่ถูกไม่ควรที่ปรากฏให้เห็นในสังคมไทยนั้นเป็นผลมาจากสื่อ ตัวอย่างเช่น ปัญหาพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น ดร.ไพฑูรย์ เครือแก้ว ได้กล่าวในเชิงคำนิยามสื่อมวลชนที่ส่งเสริมพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า "สื่อมวลชนไม่ว่าในรูปของสิ่งตีพิมพ์ การกระจายเสียง หรือการแพร่ภาพทางโทรทัศน์ และภาพยนตร์ล้วนมีผลต่อกลุ่มคนรักร่วมเพศ ในแง่ที่ทำให้คนส่วนหนึ่งมีความกล้าในการเปิดเผยตนมากขึ้น เพราะมีตัวอย่างให้เห็นและทราบว่ามีคนอีกไม่น้อยที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเหมือนตน ความอับอายที่จะประกาศตนจึงลดน้อยลง" (ไพฑูรย์ เครือแก้ว, 2525 : 168)

นอกจากปัญหาเรื่องการเบี่ยงเบนพฤติกรรมทางเพศที่นักวิชาการออกมาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อแล้ว ยังมีปัญหาสังคมอีกจำนวนไม่น้อยที่สื่อมวลชนกลายเป็นจำเลย เช่น ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาการถูกข่มขืน ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ฯลฯ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้เป็นปัญหาทางสังคมนับวันจะกลายเป็นสิ่งที่สังคมเริ่มรู้สึกว่าเป็นปัญหาธรรมดา ทั้งๆ ที่ถ้าพิจารณาในเชิงมหภาคแล้ว ปัญหาที่

เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ผลกระทบต่อคุณธรรม ความดีงามและจริยธรรมของคนในชาติทั้งสิ้นตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจนอย่างหนึ่งก็คือ การแสดงความรักกันอย่างเปิดเผยในสถานบันเท็งยามคำคีนของวัยรุ่นชายและหญิง ภาพต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่งามในสายตาของผู้ใหญ่ที่เคร่งครัดขนบธรรมเนียมประเพณี ที่เห็นว่า การวางตนในสังคมนั้นจะต้องถูกกาละ (Time) และเทศะ (Space) และอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมไทย

แม้ว่าปัญหาต่างๆ หลายฝ่ายจะออกมากล่าวโทษสื่อว่าเป็นตัวการสำคัญ แต่จากการสำรวจงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าไม่มีงานวิจัยเรื่องใดที่ศึกษาวัยรุ่นว่าพวกเขามีความรู้สึกละอย่างไรต่อการเปิดรับรายการที่สะท้อนให้เห็นขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิต หรือภูมิปัญญาของคนไทย และไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาเหล่านั้น ที่กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของชาติในอนาคตมีความภาคภูมิใจ หรือรู้สึกแปลกแยกกับจริยธรรมทางเพศที่บรรพบุรุษได้เคยยึดถือและให้คุณค่าว่าเป็นพฤติกรรมที่พึงยึดถือปฏิบัติหรือไม่ ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลกระทบของการเปิดรับสื่อ โดยเฉพาะสื่อมวลชนประเภทวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ตว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อต่างๆ ดังกล่าวอย่างไร รวมทั้งการเปิดรับเนื้อหาจากสื่อดังกล่าว มีผลต่อทัศนคติทางเพศหรือไม่ อย่างไร ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการสื่อสารกับกลุ่มวัยรุ่นเพื่อแก้ไขปัญหายุทธธรรมทางเพศของคนรุ่นใหม่ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ว่ามีผลต่อทัศนคติทางเพศหรือไม่ อย่างไร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อมวลชน กับความรู้และทัศนคติทางเพศของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ปัญหานำการวิจัย

1. นิสิตนักศึกษากรุงเทพมหานครที่มีประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
2. นิสิตนักศึกษากรุงเทพมหานครที่มีประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. นิสิตนักศึกษากรุงเทพมหานครที่มีประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศหรือไม่ อย่างไร
5. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศหรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตนักศึกษากรุงเทพมหานครที่มีประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน
2. นิสิต นักศึกษากรุงเทพมหานครที่มีประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
3. นิสิตนักศึกษากรุงเทพมหานครที่มีประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
4. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
5. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

คำนิยามศัพท์

1. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ หมายถึงพฤติกรรมในการเปิดรับเนื้อหาประเภทต่างๆ จากสื่อวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ซึ่งประกอบด้วยระยะเวลาในการเปิดรับ ความถี่ ระยะเวลาในการเปิดรับในแต่ละวัน เหตุผลในการเปิดรับ และประเภทสื่อและประเภทเนื้อหาที่ชอบเปิดรับ
2. ทัศนคติทางเพศ หมายถึงความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศที่ส่งผลถึงแนวคิดที่นักศึกษามี และถือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น แนวคิดที่มีต่อพรหมจรรย์ การเปิดเผยเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พฤติกรรมความเบี่ยงเบนทางเพศ ฯลฯ
3. สื่อมวลชน หมายถึงสื่อที่สามารถเผยแพร่เนื้อหา ข่าวสารในรูปแบบต่างๆ ครอบคลุมพื้นที่ในบริเวณกว้าง โดยประกอบด้วยวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและอินเทอร์เน็ต

4. นิสิต นักศึกษา หมายถึงผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และชานเมือง

5. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง เพศ อายุ ระดับชั้นปี รายได้ต่อเดือน กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ และประเภทมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาของนิสิต นักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและชานเมือง

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน และสื่ออินเทอร์เน็ต และทัศนคติทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 400 คน

2. การวิจัยเชิงสำรวจในครั้งนี้จะทำการศึกษาในช่วงระยะเวลา เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือน พฤษภาคม 2549

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. คณะผู้วิจัยมีระยะเวลาในการศึกษาและจัดทำเป็นระยะเวลา 12 เดือน ประกอบกับงบประมาณในการวิจัยมีจำกัดการศึกษาครั้งนี้จึงต้องทำการวิจัยเชิงสำรวจในประเภทของ Cross Sectionally แบบ One Shot Case Study

2. คณะผู้วิจัยเป็นข้าราชการครู ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งมีชั่วโมงสอนมาก จึงทำให้การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะนิสิต นักศึกษา ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของนิสิต นักศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

2. ได้ทราบถึงผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อความรู้ และทัศนคติทางเพศของนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

3. ผลการวิจัยสามารถเป็นแนวทางแก่สื่อมวลชน และหน่วยงานอื่น ในการเผยแพร่เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเรื่องผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ได้นำแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

1. แนวคิดอิทธิพลสื่อมวลชนต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของประชาชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร
3. ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสาร
4. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
5. แนวคิดเกี่ยวกับเพศศึกษา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดอิทธิพลสื่อมวลชนต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของประชาชน

แคลปเปอร์ (Klapper) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของประชาชนไว้ดังนี้

1. สื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลต่อประชาชนโดยตรง แต่จะมีอิทธิพล โดยอ้อมซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 ความมีใจโน้มเอียง คือ ประชาชนจะมีความคิดเห็น ค่านิยม และความโน้มเอียงที่จะประพฤติปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ก่อนที่จะมาสัมผัสสื่อมวลชน
 - 1.2 การเลือกรับสาร ประชาชนจะเลือกรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและสนใจของตนและจะเลือกตีความหมายของสารตามความเชื่อ และค่านิยมที่ตนมีอยู่เดิม
 - 1.3 อิทธิพลของบุคคล บางครั้งข่าวสารจากสื่อมวลชนจะผ่านสื่อบุคคลหรือผู้นำความคิดเห็นก่อนที่จะไปถึงประชาชน ผู้นำความคิดเห็นมักสอดแทรกความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปด้วยทำให้มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชนอยู่มาก
 - 1.4 กลุ่มและบรรทัดฐานของกลุ่ม
 - 1.5 ระบบสื่อสารมวลชน

2. สื่อมวลชนจะเป็นเพียงแรงเสริม (Reinforcement) ที่สนับสนุนทัศนคติ รสนิยม ความมีใจ โน้มเอียง ตลอดจนแนวโน้มด้านพฤติกรรมของประชาชนให้เข้มแข็งขึ้น และพร้อมที่จะแสดงออกมาเมื่อมีแรงจูงใจหรือเมื่อโอกาสเหมาะสม

3. สื่อมวลชนอาจเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนได้เล็กน้อย และมักเป็นทัศนคติที่ยังไม่มั่นคง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังรากลึกหรือเปลี่ยนไปในทางตรงข้ามนั้น เป็นไปได้ยากอาจเปลี่ยนได้บ้าง แต่ต้องใช้เวลาและบุคคลต้องได้รับข่าวสารเพียงพอ อย่างไรก็ตามอิทธิพลของสื่อมวลชนในด้านการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อบุคคลมีความโน้มเอียงที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อนแล้ว

4. สื่อมวลชนสามารถสร้างทัศนคติให้แก่ประชาชนได้ ในกรณีที่บุคคลไม่เคยมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน และต้องได้รับสารที่เสนอเรื่องราวในแนวเดียวกันบ่อย ๆ เป็นอิทธิพลในลักษณะสะสม ไม่ใช่อิทธิพลที่ก่อให้เกิดผลทันทีทันใด (Klapper, Joseph T., 1960: 14-49)

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ

ในส่วนของแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเป็นการมุ่งศึกษาถึงผู้รับสาร การที่ผู้รับสารจะใช้สื่ออะไรก็ตามในการเปิดรับข่าวสาร ผู้รับสารจะมีการเลือกสรร และการแสวงหาข่าวสารให้ เป็นไปตามความต้องการ หรือความคาดหวังที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล โดยทั่วไปแล้วผู้รับสารมีกระบวนการเลือกสรรข่าวสารซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้ (พีระ จิระโสภณ : 2538)

การเลือกเปิดรับ
การเลือกรับรู้
การเลือกจดจำ

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงกระบวนการเลือกสรรของผู้รับสาร

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective Attention) หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจ หรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งสาร แหล่งใดแหล่งหนึ่ง ที่มีอยู่ด้วยกันหลายแห่ง โดยทั่วไปแล้วผู้รับสารมักจะเลือกเปิดรับข่าวสาร ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความเชื่อ ทัศนคติ และความสนใจของตน โดยผู้รับสารมักจะเลือกรับสิ่งที่สนับสนุนความคิดเดิมของตนอยู่เสมอ

2. การเลือกรับรู้หรือตีความ (Selective Preception or Selective Interpretation) เป็นกระบวนการกลั่นกรองขั้นต่อมา เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้ว ผู้รับข่าวสาร

จะเลือกรับรู้ หรือตีความหมาย ความเข้าใจของตนเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ตามความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง ตามแรงจูงใจ ตามสภาวะร่างกายหรือสภาวะอารมณ์ เป็นต้น

3. กระบวนการเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะสารที่มีเนื้อหาส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการและทัศนคติของตนเอง การเลือกจดจำนี้เปรียบเสมือนเครื่องกรองขั้นสุดท้าย ที่มีผลต่อการส่งสารไปยังผู้รับสาร ในบางครั้งก็จะลืมเนื้อหาของสารในส่วนที่ไม่ตรงกับความสนใจของตนเอง

นอกจากนี้ วิลเบอร์ ชรามม์ (Wilbur Schramm , 1962) ยังชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรับสารดังนี้

1. ประสบการณ์ ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารแตกต่างกันไป ตามประสบการณ์ ของตน
2. การประเมินสาระประโยชน์ของข่าวสาร ผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ของตน
3. ภูมิหลัง ผู้รับสารที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน จะให้ความสนใจต่อเนื้อหาสารต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อม มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับสื่อ และเนื้อหาสารที่ต่างกัน
5. ความสามารถในการรับสาร เป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจของผู้รับสารที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับสารที่ต่างกัน
6. บุคลิกภาพ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวใจ และพฤติกรรมของผู้รับสาร อารมณ์ สถานภาพทางอารมณ์ อาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของสาร
7. ทัศนคติ เป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและการตอบสนองต่อข่าวสารที่เปิดรับ

เมอร์ริล และโลเวนสไตน์ (Merill and Lowenstein : 1971) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข่าวสารที่มีต่อการยอมรับ หรือปฏิเสธนวัตกรรม ดังนี้

1. ความเหงา เพราะมนุษย์ต้องการมีเพื่อน ไม่สามารถอยู่ได้เพียงลำพัง ต้องหันมาสื่อสารกับผู้อื่น และแท้จริงคนบางส่วนพอใจที่จะอยู่กับสื่อมากกว่า จะอยู่กับบุคคลในบางครั้ง
2. ความอยากรู้อยากเห็น เพราะเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ที่ต้องการจะรับรู้ข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการอยากรู้อยากเห็นของตน ไม่ว่าสิ่งที่ยากรู้นั้นจะมีผลกระทบต่อตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม หรืออาจเป็นผลกระทบต่อผู้อื่น
3. ประโยชน์ใช้สอย โดยทั่วไปแล้วมนุษย์เป็นผู้ที่มีความเห็นแก่ตัวในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสาร จึงต้องแสวงหาข่าวสาร และใช้ข่าวสารบางอย่างเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนเองบรรลุผล และเพื่อให้ได้รับข่าวสารที่จะช่วยให้ตนเองได้

ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis Theory)

นอกจากกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้ใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้รับสาร 2 ส่วนมาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ดังนี้คือ

1. ผู้รับสารในฐานะผู้ดูผู้ชม (Spectator) ซึ่งเป็นผู้รับสารที่เข้าไปชมรายการโดยตรงบางครั้งอาจมีส่วนเข้าไปร่วมในการแสดงด้วย เป็นที่น่าสังเกตได้ว่ารายการบางรายการต้องการผลสะท้อนกลับ (Feedback) ดังนั้นรายการบางประเภทที่แสดงในห้องส่งของโทรทัศน์จึงขาดความมีชีวิตชีวา เพราะขาดผู้ชมที่เกาะติดเวที รายการหลายรายการซึ่งตามปกติไม่มีผู้รับสารที่เป็น Spectator จึงนำเอา Spectator เพื่อมา สร้างสีสันความมีชีวิตชีวาในห้องส่ง

2. ผู้รับสารในฐานะมวลชน (Mass) เป็นทัศนคติที่ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีสังคมมวลชน (Mass Society) ถ้ามองในแง่ปริมาณแล้วผู้รับสารจะมีขนาดใหญ่ ครอบคลุมบุคคลทุกประเภท ดังนั้นการส่งสารจึงต้องทำให้ง่ายเพื่อเข้าถึงกับทุกคนได้

ในปัจจุบันผู้รับสารแต่ละประเภทจะมีความหมายนัยยะที่แตกต่างกันและจะส่งผลมาถึงการดำเนินงานรวมทั้งการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนตลอดจนเรื่องผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้รับสารอีก โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร รูปแบบความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน ผู้รับสารแบบ Spectator จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ส่งสาร โดยเฉพาะในช่วงเวลาของการแสดงและอาจจะพัฒนามาเป็นความสัมพันธ์และเป็นการถ่ายทอด ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้รับสารเองจะมีอยู่ 2 ลักษณะคือ

1. ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอยู่แล้วตามธรรมชาติก่อนที่จะมีปัจจัยเรื่องอื่นเข้ามา เช่น ความสัมพันธ์ในครอบครัว เครือญาติ เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมรุ่น เพื่อนที่ทำงาน ฯลฯ เป็นระบบความสัมพันธ์และเป็นการถ่ายทอดตรงที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ

2. ความสัมพันธ์ที่เกิดจากสื่อมวลชน เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสารที่ไม่เคยมีมาก่อน ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal relationship) โดยมีสื่อมวลชนเป็นตัวกลาง

ขณะที่ผู้รับสารเป็นองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสาร การศึกษาที่ตัวผู้รับสารจะกำหนดให้เป็นตัวแปรที่แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1. ผู้รับสารเชิงปริมาณ เป็นการสำรวจภาพรวมของรสนิยม นิสัย แนวโน้ม ของผู้รับสารที่มีต่อรายการประเภทต่าง ๆ เป็นลักษณะของความนิยม

2. ผู้รับสารเชิงคุณภาพ เป็นการเจาะลึกลงในเรื่องของพฤติกรรมที่เกิดจากระบบปริมาณให้ชัดเจน

วิลเบอร์ ชรามม์ (Wilbur Schramm) กล่าวว่า "ผลกระทบที่สำคัญของการสื่อสารที่เกิดขึ้นกับเราคือ ภาพความคิดในสมองของคนเรารวมทั้งภาพลักษณ์ ความเชื่อ ค่านิยมและการประเมินค่าที่กระทำต่อบุคคล หรือกลุ่ม"(Schramm, W., Lyle, J., & Parker, E.B., 1961: 193-196) โดยขั้นตอนของการได้รับสาร (Message) จนกระทั่งได้รับการตอบรับ (Action Effect) ประกอบด้วย

1. ระบบประสาทของบุคคลเปิดรับสัญญาณการสื่อสารและเริ่มประมวลข่าวสาร (information) ที่ได้รับ
2. ข่าวสารที่ได้รับมีผลต่อโครงสร้างทางจินตภาพ (Image) และค่านิยม (Values) ภายในบุคคล
3. เกิดกระบวนการเกี่ยวกับพฤติกรรมบุคคล
4. สร้างให้เกิดการกระทำขึ้นมา

อีเวเร็ตต์ เอ็ม. โรเจอร์ (Everette M. Rogers) กล่าวว่า "กระบวนการที่ข่าวสารถูกส่งจากแหล่งสารไปยังผู้รับสารมีวัตถุประสงค์ที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร" (อ้างถึงใน Chaffee, S.H., McLeod, J.M., & Atkin, C.K., 1971: 43-49) แต่ทว่าในบางครั้งจะเกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมแฝงโดยได้รับการตอบสนองความต้องการของผู้รับสารเป็นทุนเดิมที่ต้องการตัวค้นแบบในการเดินและเพื่อความมั่นใจ

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

กรอสและนิแมน (Gross and Niman, 1953) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลสะท้อนที่แสดงออกโดยพฤติกรรม และความเชื่อที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตในสังคม

นอร์แมน แอล มัน (Norman L Mun, 1971) กล่าวว่า ทัศนคติคือ ความรู้สึก และความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งของบุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางยอมรับหรือปฏิเสธซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด

มีองค์ประกอบ 3 ประการดังนี้

1. ด้านความรู้ (Cognitive Component) คือ ข้อมูลพื้นฐานที่บุคคลมีเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด
2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ลักษณะทางอารมณ์ หรือการประเมินค่าของบุคคลที่สอดคล้องกับความคิด เช่น มีความคิดที่ดีกับสิ่งใดก็จะมีความรู้สึกดีกับสิ่งนั้น
3. ด้านพฤติกรรม (Conative Component) คือ สิ่งที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด พฤติกรรมจะสอดคล้องต่อองค์ประกอบด้านความรู้และความรู้สึก

แอล ไอ เฮอร์สโตน (L.I.Thurstone, 1967) กล่าวว่าทัศนคติเป็นผลทั้งหมดของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความคิดเห็น ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านคำพูดเป็นความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้น ถ้าอยากจะวัดทัศนคติก็ทำได้โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ

ทรงชัย สันติวงษ์ (2538) ให้คำจำกัดความของทัศนคติไว้ดังนี้ คือ หมายถึง “ระเบียบของแนวความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ”

มนุษย์จะมีกลไกอันหนึ่งที่จะทำการประเมินทุกสิ่งทุกอย่างตลอดเวลา โดยมนุษย์จะมีระเบียบของแนวความคิดและความเชื่อต่อทุกสิ่งเป็นไปในทางหนึ่งทางใดในสองทางเสมอ คือ ดีและไม่ดี ชอบและไม่ชอบ รักและเกลียด กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คนทุกคนในโลกจะไม่มีใครเลยที่มีใจเป็นกลาง และเห็นทุกอย่างเหมือนกัน เพราะทุกคนมีสิ่งจูงใจและอารมณ์ (Motivational and Emotional Characteristics) แตกต่างกัน

คุณลักษณะของทัศนคติอาจสรุปได้ ดังนี้ คือ

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่มิได้อยู่ภายใน กล่าวคือ เป็นเรื่องของระเบียบความนึกคิดที่เกิดขึ้นภายในของแต่ละคน

2. ทัศนคติจะมีใช้สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด แต่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ตนได้เกี่ยวข้องอยู่ด้วยในภายนอก และทัศนคติจะก่อตัวจากการประเมินหลังจากที่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอก ดังเช่นที่ไมเออร์และอาร์โนลด์ (Myers and Reynolds) มีความเห็นว่าทัศนคติมีผลต่อการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลนั้น ๆ ได้เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น

3. ทัศนคติจะมีลักษณะมั่นคงถาวร กล่าวคือ ภายหลังจากที่ทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาแล้ว ทัศนคติดังกล่าวจะไม่เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเป็นการชั่วคราว หากแต่จะมีความมั่นคงถาวรตามสมควรเพราะทัศนคติที่ก่อตัวขึ้นนั้น จะมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงก็ย่อมต้องใช้เวลาเพื่อปรับตามกระบวนการดังกล่าวเช่นกัน

4. ทัศนคติมีความหมายอิงถึงตัวบุคคลและสิ่งของเสมอ ความหมายในที่นี้ก็คือ ทัศนคติจะมีใช้เกิดขึ้นมาได้เองจากภายใน หากแต่เป็นสิ่งที่ก่อตัว หรือเรียนรู้เอามาจากสิ่งที่มีตัวตนที่อ้างอิงถึงได้ เช่น ตัวบุคคล กลุ่มคน สถาบัน สิ่งของ ค่านิยม เรื่องราวทางสังคม หรือแม้แต่ความนึกคิดต่าง ๆ

การก่อตัวของทัศนคติ

เครช ครัทซ์ฟิลด์และบัลลาชี (Krech, Crutchfield and ballachy, 1948) ได้ให้ความเห็นว่าทัศนคติอาจเกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. การจูงใจทางร่างกาย (Biological Motivations) สิ่งใดที่สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางร่างกายของตนได้ บุคคลก็มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากสิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนไม่ได้ บุคคลก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. ข่าวสารข้อมูล (Information) ทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากข่าวสารและข้อมูลที่บุคคลได้รับ ทำให้บุคคลนั้นเก็บข้อมูลข่าวสารนั้น ไปคิดและสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้ ฉะนั้นบางคนอาจเกิดทัศนคติไม่ดีต่อผู้อื่น โดยการฟังคำติฉินที่ใคร ๆ มาบอกไว้ก่อนก็ได้

3. การเข้าไปเป็นสมาชิกหรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง(Group Affiliation) เพราะบุคคลที่อยู่ในกลุ่มสังคม ย่อมจะปรับทัศนคติและปฏิบัติตนคล้ายตามบรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อให้ตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม หากทัศนคตินั้นไม่ขัดแย้งกับทัศนคติของตนมากเกินไป

4. บุคลิกภาพ(Personality)ทัศนคติมีส่วนสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วย เช่น ผู้ที่มีบุคลิกภาพสมบูรณ์มักมองผู้อื่นในแง่ดี ส่วนผู้ปรับตัวยากจะมีทัศนคติในทางตรงข้าม เช่น มักคิดว่าบุคคลอื่น อิจฉาริษยาหรือคิดร้ายต่อตน

ทัศนคติทางเพศหมายถึงแนวคิดที่บุคคลมีและถือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การวิจัยทัศนคติที่มีต่อเพศสัมพันธ์ จะเป็นการหาข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่มีต่อแนวคิดเรื่อง พรหมจรรย์ การเปิดเผยเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พฤติกรรมความเบี่ยงเบนทางเพศ ขณะเดียวกันการวิจัยครั้งนี้ก็มุ่งหาทัศนคติของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อปัญหาทางเพศบางประการ เช่น ปัญหาการทำแท้ง การถูกข่มขืน การขายตัวของนิสิตนักศึกษาหรือปัญหาความเสมอภาคทางเพศ

แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

คำว่า “เพศ” (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา, 2530:24) ตามความหมายในพจนานุกรม หมายถึงรูปหรือลักษณะที่ให้ความรู้หรือชาย ส่วนคำว่า “ศึกษา” แปลว่าการเล่าเรียน ฝึกฝน “ดังนั้น “เพศศึกษา” จึงหมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับหญิงและชาย ตั้งแต่เกิดมาจนสิ้นชีวิต จะเป็นโดยตรงหรือทางอ้อมก็ตาม อันจะส่งเสริมให้ผู้ศึกษารู้จักเพศเดียวกัน เพศตรงข้ามและมีชีวิตอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในครอบครัวและสังคมอย่างมีความสุขโดยปราศจากปัญหาใดๆ

คำว่า “เพศศึกษา” นั้นมีขอบข่ายกว้างขวางมาก จึงมีผู้ให้คำจำกัดความและความหมายเรื่องเพศศึกษาในหลากหลายทัศนะดังต่อไปนี้

เสนอ อินทรสุขศรี (อ้างถึงในสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย, 2525 : 12) ให้ความหมายในเรื่องของเพศศึกษาไว้ว่า หมายถึง การศึกษาที่จะเรียนรู้และเข้าใจในเรื่อง

- ธรรมชาติของชีวิตนับแต่เกิดจนตาย
- “ความรัก” ที่คนเราจะพึงมีต่อกัน
- วิธีการคบหาสมาคมระหว่างเพศเดียวกันและต่างเพศ
- ประเพณี มารยาท และขนบธรรมเนียมของสังคม
- ชีวิตครอบครัวอันประกอบด้วยพ่อแม่ลูก
- จิตวิทยาเรียนรู้เกี่ยวกับเพศของตนเอง และเพศตรงข้าม
- การสร้างฐานะอันมั่นคง เพื่อเตรียมตัวสร้างครอบครัวใหม่ของตนเอง
- การเลือกคู่ครองที่ถูกต้อง
- การปฏิบัติตน และการใช้ชีวิตสมรสให้เป็นสุข

- การเลี้ยงดูอบรมทารกและเด็กเพื่อพัฒนาความเจริญของเด็กและสังคมในอนาคต
- สภาพปกติและผิดปกติทางเพศ
- การวางแผนครอบครัว
- การปฏิบัติตนเพื่อใช้ชีวิตวัยสูงอายุให้มีความสุขในบั้นปลายชีวิต เป็นต้น

เคอร์เคนดอลล์ (Lester A. Kirkendall, 1960) ได้อธิบายว่า เรื่องเพศมีความหมายและขอบเขตกว้างมาก เช่นเดียวกับคำว่า “ชีวิต” จึงไม่สามารถจะใช้คำอธิบายอย่างสั้น ๆ ได้ แต่พอจะสรุปได้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเราเกิดมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามที่ได้ตั้งใจเอาไว้
2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจอันทรงพลังยิ่ง ที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงเกิดความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยทำให้การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น
3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่ากัน
4. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน
5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถดลบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่งโดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถสืบทอดไปสู่ลูกได้

ในขณะที่สุชาติ โสภประยูร (อ้างถึงในมยุรี ภูงามทอง, 2533:1) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาหมายถึง การศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และความรู้สึที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษย์สัมพันธ์อันดีงามระหว่างทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม จึงนับได้ว่าเพศศึกษานั้นเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ชีวิตของคนเรามีความสุข

เนเซอร์ (Nazer อ้างถึงในหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา, 2530:25) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ของบุคคล ได้แก่ ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน ความสัมพันธ์เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล สุขวิทยา สังคมวิทยา ซึ่งเรื่องดังกล่าวเยาวชนควรได้เรียนรู้ และเข้าใจและควรจัดโครงการสอนที่ต่อเนื่องกันในขณะอยู่ในระบบการศึกษา

และวันทนี วาสีกะสิน (อ้างถึงในวันทนี วาสีกะสินและคณะ, 2537:2) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่าหมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งมีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น การเรียนรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งมีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับสรีระร่างกายทั้งของชายและหญิง การเปลี่ยนแปลงร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น โดยเฉพาะระบบอวัยวะสืบพันธุ์ (human sexual system) การมีเพศสัมพันธ์เมื่อถึงเวลา เช่น การเข้าสู่ภาวะการสมรส เพศศึกษาจะช่วยให้คู่สมรสสามารถปรับตัวในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ (sexual act) ได้อย่างเหมาะสม การตั้งครรรค์ การเตรียมตัวเป็นบิดามารดาที่

ดี รวมทั้งการมีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม การรู้จักให้เกียรติกัน การมีความรับผิดชอบต่อเพศตรงข้าม โดยเฉพาะเพศชายต่อเพศหญิง ทั้งหมดนี้ก็เพื่อให้บุคคลแต่ละคนมีความรู้ ทัศนคติ และมีพฤติกรรมที่ดีในเรื่องเพศ ไม่สร้างปัญหาให้แก่ครอบครัวและสังคม การสอนเพศศึกษานี้สามารถหยิบยกตอนใดตอนหนึ่งของเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับวัยของบุคคลแต่ละคนได้เช่นกัน

อาจกล่าวได้ว่า เพศศึกษาเป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเน้นความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศ ทั้งในด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม ตลอดจนจิตสัณฐานจรรยา เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม

สำหรับบทบาทที่สำคัญของเพศศึกษานั้นก็มีอยู่ด้วยกันหลายด้าน ดังนี้ (ระวีวรรณ แสงฉาย ,2538:9)

1. เพศศึกษาจะต้องช่วยให้แต่ละคนเข้าใจและยอมรับหน้าที่ตามเพศของตน และปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ของตนอย่างได้ผลและราบรื่น
2. การเข้าใจความสัมพันธ์อันดีต่อกันฉันท์เพื่อน เช่น ให้เกียรติกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำ ความอบอุ่นใจ แต่ละคนไม่ว่าชายหรือหญิง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรองทิพย์ จันแยม(2538) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อ บุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น พบว่าสื่อมวลชนที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุด คือ สื่อโทรทัศน์ รองลงมาคือสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารตามลำดับ เนื้อหาที่มีการเปิดรับมากที่สุดจากสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ คือ รายการบันเทิง รายการข่าว เนื้อหาที่เปิดรับจากสื่อ นิตยสารมากที่สุดคือ คอลัมน์แฟชั่น รองลงมาคือ คอลัมน์บันเทิง (นวนิยายต่างๆ) จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ยอมรับความสัมพันธ์ของชาย-หญิง ก่อนสมรสว่าควรกอดจูบและเล้าโลมกันได้ แต่การมีเพศสัมพันธ์กันนั้น ค่าเฉลี่ยของการยอมรับอยู่ในระดับปานกลาง

จริญญา นิลแพทย์ (2541) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้าน เนื้อหาบันเทิงและบุคคลในวงการบันเทิงที่มีต่อทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อ โทรทัศน์มากที่สุด โดยเปิดรับเนื้อหาบันเทิง และข่าวสารบุคคลในวงการบันเทิงจากสื่อ โทรทัศน์มากที่สุดเช่นกัน ทางด้านทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการมีเพื่อนต่างเพศเพื่อเตรียมตัวเข้าสังคมในวัยผู้ใหญ่ต่อไป ไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ฉันท์คู่รัก และไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

จตุมา เพชรรัตน์ (2541) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์” พบว่า เด็กวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยส่วนใหญ่จะเคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น

ประเภทนี้ กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีความสัมพันธ์กันกับทัศนคติด้านเพศศึกษาทั่วไป นอกจากนี้อายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป และด้านการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย

ชาติวุฒิ กังวล (2542) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสหศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และสื่อบุคคล โดยจะเปิดรับจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ในส่วนของพฤติกรรมทางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับเพื่อน แต่จะไม่คุยกับครูและบิดามารดา ส่วนเรื่องการเลือกคู่ครองมักจะพูดคุยกับบิดามารดา ในส่วนความรู้เรื่องเพศศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง และได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากนิตยสารมากกว่าหนังสือพิมพ์ และมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นไปในทางบวก

โวห์ล และดันลอป (Wohl and Dunlop, 1970 อ้างในกรองทิพย์ จันแยม, 2537) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ระหว่างนักศึกษาไทย อังกฤษ และอเมริกัน ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประเทศไทย มหาวิทยาลัยแลนแคสเตอร์ ประเทศอังกฤษ และมหาวิทยาลัยโทเลโด ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 239 คน พบว่า นักศึกษาไทย อังกฤษ และอเมริกัน มีทัศนคติต่อเรื่องเพศแตกต่างกัน นักศึกษาไทยไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการที่ผู้หญิงกล้าแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างเปิดเผย โดยมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไปในเชิงบวกมากกว่านักศึกษาตะวันตก และนักศึกษาตะวันตกกล้าที่จะมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศมากกว่านักศึกษาไทย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศของนิสิต นักศึกษาใน กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative) ในประเภทของการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) ซึ่งจะทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับประชากรที่แท้จริง และมีจำนวนมากพอที่จะอนุมานผลการวิจัยไปสู่ประชากรได้ โดยจะทำการประมวลและวิเคราะห์ความคิดเห็น และทัศนคติทางเพศของนิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นความคิดเห็นหรือทัศนคติที่เกิดขึ้น ณ ในช่วงเวลาที่ศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยในลักษณะ Cross Sectional แบบ One – Shot – Case Study เพราะเป็นการวัดเพียงครั้งเดียว

กลุ่มตัวอย่าง

หน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) คือนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในเขต กรุงเทพมหานครและชานเมืองที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน ในปีการศึกษา 2547 ซึ่งจำนวนนิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีทั้งสิ้น 1,056,296 คน (แหล่งข้อมูล :สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) จะเก็บขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่างใน จากจำนวนมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ใน กรุงเทพมหานคร และชานเมืองทั้งสิ้น 35 แห่ง ซึ่งจะเป็นขนาดที่สามารถใช้เป็นตัวแทนประชาชน กรุงเทพมหานคร ได้อย่างพอเพียงและเหมาะสม โดยยอมให้มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 10 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Multi Stage Sampling ซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Cluster Sampling) โดยกำหนดพื้นที่ที่ต้องการศึกษา ได้แก่ นิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และชานเมืองที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย และสถาบัน จำนวน 35 แห่ง โดยแบ่ง มหาวิทยาลัยและสถาบันออกเป็น 4 กลุ่ม โดยใช้เกณฑ์ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาใช้แบ่ง ซึ่งประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 คือ สถาบัน/มหาวิทยาลัยอุดมศึกษาของรัฐ ประกอบด้วย 18 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าพระนครเหนือ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราช

ภฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กลุ่มที่ 2 คือ สถาบัน/มหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับ ประกอบด้วย 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

กลุ่มที่ 3 คือ สถาบัน/มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มี 1 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

กลุ่มที่ 4 คือ มหาวิทยาลัยเอกชน มี 14 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

คณะผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาวิจัยจำนวน 18 แห่งของสถาบัน/มหาวิทยาลัยทั้งหมดในเขตกรุงเทพมหานครและชานเมือง โดยใช้กลุ่มสถาบัน/มหาวิทยาลัยทั้ง 4 กลุ่ม เป็นตัวกำหนด จะได้สัดส่วนดังนี้

1. สถาบัน/มหาวิทยาลัยอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 18 แห่ง ดังนั้นสัดส่วนจึงมีค่าเท่ากับ $(18 \times 18) / 35 = 9.25$ ฉะนั้นจึงเก็บตัวอย่างในกลุ่มนี้ 9 แห่ง
 2. สถาบัน/มหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 2 แห่ง ดังนั้นสัดส่วนจึงมีค่าเท่ากับ $(2 \times 18) / 35 = 0.97$ ฉะนั้นจึงเก็บตัวอย่างในกลุ่มนี้ 1 แห่ง
 3. สถาบัน/มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 1 แห่ง ดังนั้นจึงเก็บตัวอย่างในกลุ่มนี้ด้วย
 4. มหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 14 แห่ง ดังนั้นสัดส่วนจึงมีค่าเท่ากับ $(14 \times 18) / 35 = 7.2$ ฉะนั้นจึงเก็บตัวอย่างในกลุ่มนี้ 7 แห่ง
- ซึ่งเมื่อรวมสัดส่วนทั้ง 4 กลุ่มเขตแล้วจะเท่ากับ 18 แห่ง ครอบคลุมจำนวนที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับสลากเพื่อให้ได้เขตที่ใช้เป็นตัวแทนในแต่ละกลุ่มเขต ตามสัดส่วนที่จำนวนได้ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งผลการสุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มเขต ได้ดังนี้

1. กลุ่มสถาบัน/มหาวิทยาลัยอุดมศึกษาของรัฐ ได้ตัวแทน คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

2. กลุ่มสถาบัน/มหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับ ได้ตัวแทน คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. กลุ่มสถาบัน/มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 1 แห่ง ดังนั้นจึงเก็บตัวอย่างในกลุ่มนี้ด้วย คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
4. กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน ได้เขตตัวแทน คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง ให้ได้สัดส่วนตามประชากรในแต่ละมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน ในปีการศึกษา 2547 ซึ่งจำนวนตัวอย่างของแต่ละเขตตัวแทนจําคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรของแต่ละตัวแทน}}{\text{จำนวนทั้งหมดของประชากรในทุกเขตตัวแทน}}$$

จำนวนตัวอย่าง = 400 ตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{จำนวนทั้งหมดของประชากร} &= 11,884 + 22,930 + 60,059 + 1,157 + 30,909 \\ &\quad + 11,500 + 19,023 + 26,605 + 15,269 + 403,699 \\ &\quad + 8,357 + 13,203 + 18,890 + 24,775 + 6,147 + 11,595 + 17,972 + 19,236 \\ &= 723,190 \text{ คน} \end{aligned}$$

1. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร = $\frac{400 \times 11,884}{723,190} = 7 \text{ คน}$
2. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย = $\frac{400 \times 19,023}{723,190} = 11 \text{ คน}$
3. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ = $\frac{400 \times 30,900}{723,190} = 17 \text{ คน}$
4. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ = $\frac{400 \times 22,930}{723,190} = 13 \text{ คน}$
5. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยมหิดล = $\frac{400 \times 11,500}{723,190} = 6 \text{ คน}$

6. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าพระนครเหนือ
 $= \frac{400 \times 15,269}{723,190} = 8$ คน
7. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
 $= \frac{400 \times 60,059}{723,190} = 33$ คน
8. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 $= \frac{400 \times 26,60}{723,190} = 15$ คน
9. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
 $= \frac{400 \times 1,157}{723,190} = 1$ คน
10. จำนวนตัวอย่างของเขตตัวแทนมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 $= \frac{400 \times 403,699}{723,190} = 223$ คน
11. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 $= \frac{400 \times 8,357}{723,190} = 5$ คน
12. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
 $= \frac{400 \times 17,972}{723,190} = 10$ คน
13. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยรังสิต
 $= \frac{400 \times 13,203}{723,190} = 7$ คน
14. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยศรีปทุม
 $= \frac{400 \times 19,236}{723,190} = 10$ คน
15. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยสยาม
 $= \frac{400 \times 11,595}{723,190} = 7$ คน
16. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 $= \frac{400 \times 24,755}{723,190} = 14$ คน
17. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 $= \frac{400 \times 18,890}{723,190} = 10$ คน
18. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
 $= \frac{400 \times 6,147}{723,190} = 3$ คน
- จำนวนตัวอย่างทั้งหมด = $7 + 11 + 17 + 13 + 6 + 8 + 33 + 15 + 1 + 223 + 5 + 10 + 7 + 10 + 7 + 14 + 10 + 3$
 $= 400$ คน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ประชากรและจำนวนตัวอย่างของตัวแทน

ลำดับที่	สถาบัน/มหาวิทยาลัยตัวแทน	จำนวนประชากรทั้งหมด	จำนวนประชากรตัวอย่าง
1	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร	11,884	7
2	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	19,023	11
3	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	30,909	17
4	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	22,930	13
5	มหาวิทยาลัยมหิดล	11,500	6
6	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	15,269	8
7	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	60,059	33
8	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	26,605	15
9	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	1,157	1
10	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	403,699	223
11	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	8,357	5
12	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	17,972	10
13	มหาวิทยาลัยรังสิต	13,203	7
14	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	19,236	10
15	มหาวิทยาลัยสยาม	11,595	7
16	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	24,755	14
17	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	18,890	10
18	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	6,147	3
		รวมตัวอย่างทั้งสิ้น	400

ขั้นตอนที่ 4 ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยจะทำการเก็บข้อมูลตามมหาวิทยาลัยที่เป็นตัวแทนกลุ่มประชากร ซึ่งจะเก็บให้ครบ 400 ตัวอย่าง ตามสัดส่วนที่จะเก็บจริงในพื้นที่ของตัวแทนต่าง ๆ ทุกสถาบัน/มหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาจากกลุ่มประชากรที่กำหนดไว้

แบบสอบถามดังกล่าว ได้มาจากการค้นคว้า และดัดแปลงจากแนวความคิดและงานที่วิจัยใกล้เคียงที่มีผู้เคยวิจัยมาก่อนหน้านี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครอบคลุมและเที่ยงตรงมากที่สุด แบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหา ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้/ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน สถานที่พักอาศัย

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติทางเพศของนิสิต นักศึกษา

การทดสอบเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคการสร้างเครื่องมือเพื่อตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมปัจจัยที่สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยหรือไม่ ซึ่งเป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาแบบสอบถาม (Content Validity) และความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง

2. จากนั้นนำแบบสอบถามจำนวน 20 ชุด ไปทดสอบ (Pre-test) ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม เพื่อทดลองแบบสอบถาม และนำข้อมูลจากการทดลองใช้มาคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ดังนี้

2.1 ในส่วนของคำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ หาค่าความน่าเชื่อถือได้โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson's Method) สำหรับแบบทดสอบที่มีการให้คะแนนแต่ละข้อเป็นแบบ 0,1 (วิเชียร เกตุสิงห์. 2537, 115)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{x(k-x)}{ks} \right\}$$

เมื่อ $k =$ จำนวนข้อ
 $s^2 =$ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับที่ได้จากการทดสอบ
 $x =$ คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งฉบับ

ผลจากการคำนวณค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือในส่วนของความรู้ = 0.6135

2.2 สำหรับการทดสอบความน่าเชื่อถือในส่วนของทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือ (Reliability Coefficient Alpha) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาช (Cronbach's Coefficient Alpha) ตามสูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์.2537,116)

$$\text{สูตร} = \frac{k}{k-1} = \frac{(1 - E_{vi})}{V_t}$$

เมื่อ $k =$ จำนวนข้อ
 $V_i =$ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 $V_t =$ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลจากการคำนวณค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือในส่วนของทัศนคติ = 0.729

หลังจากนั้นจึงทำการแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วจึงนำออกไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างกรอกด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับผู้ช่วยวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการอบรมผู้ช่วยวิจัยก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมากำหนดรหัส ถอดรหัสและเขียนรหัสลงในแบบสอบถาม แล้วนำไปบันทึกเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรง และประมวลผลโดยโปรแกรมทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science = SPSS)

การกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์

การกำหนดคะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในการวัดค่าตัวแปรต่าง ๆ เพื่อกำหนดค่าทางสถิติจะมีเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้

1. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน การวัดตัวแปรเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีวิธีกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์ดังนี้

ความบ่อยครั้ง

การวัดความบ่อยครั้งของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้คะแนนดังนี้

ทุกวัน	= 5
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	= 4
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	= 3
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	= 2
ไม่เคยเลย	= 1

ระยะเวลา

การวัดระยะเวลาโดยเฉลี่ยต่อครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ให้คะแนนดังนี้

15 นาทีขึ้นไป	= 5	คะแนน
11-14 นาที	= 4	คะแนน
5-10 นาที	= 3	คะแนน
น้อยกว่า 5 นาที	= 2	คะแนน
ไม่เคยเลย	= 1	คะแนน

นำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจัดระดับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนค่าคะแนนสูงสุด} - \text{จำนวนค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนค่าคะแนนทั้งหมด}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนน	4.21 – 5	คะแนน	หมายถึง	เปิดรับมากที่สุด
คะแนน	3.41 – 4.20	คะแนน	หมายถึง	เปิดรับมาก
คะแนน	2.61 – 3.40	คะแนน	หมายถึง	เปิดรับปานกลาง
คะแนน	1.81 – 2.60	คะแนน	หมายถึง	เปิดรับน้อย
คะแนน	1.00 – 1.80	คะแนน	หมายถึง	เปิดรับน้อยที่สุด

2. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

การวัดตัวแปรในด้านความรู้ของนิสิต นักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีวิธีกำหนดคะแนนเพื่อวิเคราะห์ดังนี้

ตอบถูก = 1 คะแนน

ตอบผิด = 0 คะแนน

นำคะแนนความรู้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วระดับความรู้ออกเป็น 3 ระดับดังนี้

คะแนนความรู้อยู่ระหว่าง 11 – 15 คะแนน หมายถึง มีระดับความรู้มาก

คะแนนความรู้อยู่ระหว่าง 6 – 10 คะแนน หมายถึง มีระดับความรู้ปานกลาง

คะแนนความรู้อยู่ระหว่าง 0 – 5 คะแนน หมายถึง มีระดับความรู้น้อย

3. ทักษะคติทางเพศของนิสิตนักศึกษา

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับทักษะคติทางเพศ ของนิสิต นักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5

เห็นด้วย = 4

ไม่แน่ใจ = 3

ไม่เห็นด้วย = 2

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1

การให้คะแนนทัศนคติ ถ้าเป็นข้อความเชิงลบจะให้คะแนนกลับกันกับข้อความเชิงบวก
คะแนนทัศนคติมาหาค่าเฉลี่ย แล้วจัดระดับทัศนคติทางเพศ ออกเป็น 5 ระดับดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนค่าคะแนนสูงสุด} - \text{จำนวนค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนค่าคะแนนทั้งหมด}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

คะแนน	4.21 – 5	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติดีมาก
คะแนน	3.41 – 4.20	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติดี
คะแนน	2.61 – 3.40	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติปานกลาง
คะแนน	1.8 – 2.60	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติไม่ดี
คะแนน	1.00 – 1.80	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติไม่ดีย่างยิ่ง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากร
2. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
3. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
4. ทัศนคติทางเพศของนิสิต นักศึกษา

สมมติฐานที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ - ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม - การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

สมมติฐานที่ 2 นิสิต นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ - ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม - ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

สมมติฐานที่ 3 นิสิต นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน
 ตัวแปรอิสระ - ลักษณะทางประชากร
 ตัวแปรตาม - ทัศนคติทางเพศ

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์ กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
 ตัวแปรอิสระ - การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
 ตัวแปรตาม - ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

สมมติฐานที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ
 ตัวแปรอิสระ - ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
 ตัวแปรตาม - ทัศนคติทางเพศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์เบื้องต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำเสนอข้อมูลในตารางเพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

- ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
- การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
- ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
- ทัศนคติทางเพศ

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics)

2.1 ใช้ t-test เพื่อการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ใช้สถิติ One-way ANOVA Analysis เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่

จำแนกตามลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

2.3 ใช้สถิติ One-way ANOVA Analysis เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่

จำแนกตามลักษณะประชากรกับความรู้เรื่องเพศ

2.4 ใช้สถิติ One-way ANOVA Analysis เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่

จำแนกตามลักษณะประชากรกับทัศนคติทางเพศ

2.5 ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่ต่าง ๆ

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

จากจำนวนตัวอย่างที่สุ่ม 400 คน ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร คณะผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และได้นำเสนอข้อมูลในรูปของตารางร้อยละ และตารางทดสอบความสัมพันธ์และตารางทดสอบค่าเฉลี่ย จึงนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จะศึกษาเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา รายได้ต่อเดือน และสถานที่พักอาศัย ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแจกแจงรายละเอียดเป็นตารางที่ 1 – 7 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	193	48.3
หญิง	207	51.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 51.7 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 48.3

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
17 – 18 ปี	29	7.3
19 – 20 ปี	139	34.7
21 – 22 ปี	130	32.5
23 – 24 ปี	49	12.3
มากกว่า 24 ปีขึ้นไป	53	13.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 19 -22 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.7 ใกล้เคียงกับมีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.5 ถัดมามีอายุมากกว่า 24 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.2 ใกล้เคียงกับกลุ่มที่มีอายุอยู่ระหว่าง 23 – 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.3 และมีอายุระหว่าง 17 -18 ปี พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.3

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	52	13.0
ชั้นปีที่ 2	100	25.0
ชั้นปีที่ 3	98	24.5
ชั้นปีที่ 4	96	24.0
สูงกว่าชั้นปีที่ 4	54	13.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.0 ใกล้เคียงกับกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 24.5 และร้อยละ 24.0 ตามลำดับ ถัดมากำลังศึกษาสูงกว่าชั้นปีที่ 4 ใกล้เคียงกับกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 13.5 และ 13.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา

กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์	83	20.8
กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	170	42.5
กลุ่มวิชาเทคโนโลยี / วิทยาศาสตร์	147	36.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 ถัดมากำลังศึกษาอยู่ในกลุ่มวิชาเทคโนโลยี / วิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 36.7 และกำลังศึกษาอยู่ในกลุ่มวิชาศิลปศาสตร์ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.8

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่

มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐจำกัดรับ	109	27.3
มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐไม่จำกัดรับ	213	53.3
มหาวิทยาลัย / สถาบันในกำกับของรัฐ	15	3.7
มหาวิทยาลัยเอกชน	63	15.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐไม่จำกัดรับ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐจำกัดรับ คิดเป็นร้อยละ 27.3 ถัดมา กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 15.7 และกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันในกำกับของรัฐ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.7

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน

รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000 บาท	48	12.0
3,001 - 5,000 บาท	159	39.8
5,001 - 7,000 บาท	104	26.0
7,001 - 9,000 บาท	50	12.5
มากกว่า 9,000 บาท	39	9.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,001 - 5,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมามีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.0 ถัดมามีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 7,001 - 9,000 บาท ใกล้เคียงกับมีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัว น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.5 และคิดเป็นร้อยละ 12.0 ตามลำดับ และมีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนมากกว่า 9,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.7

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกสถานที่พักอาศัย

สถานที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
หอพักเอกชน	137	34.2
หอพักมหาวิทยาลัย	5	1.3
บ้านเช่า / คอนโดมิเนียม / ห้องชุด	117	29.3
บ้านพ่อแม่ / ผู้ปกครอง	141	35.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ / ผู้ปกครอง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.2 ใกล้เคียงกับพักอาศัยที่หอพักเอกชน คิดเป็นร้อยละ 34.2 ถัดมาพักอาศัยที่บ้านเช่า / คอนโดมิเนียม / ห้องชุด คิดเป็นร้อยละ 29.3 และพักอาศัยอยู่ที่หอพักมหาวิทยาลัยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมการรับเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย 4 หัวข้อ ได้แก่ ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารในรอบสัปดาห์, เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารในแต่ละครั้ง, ประเภทเนื้อหาข่าวสารที่เปิดรับ และประเภทสื่อที่ชื่นชอบมากที่สุดในการเปิดรับข่าวสาร ได้นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละตามตารางที่ 4.8 – 4.10 ดังนี้

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารในรอบสัปดาห์ และเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารในแต่ละครั้ง

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับการเปิดรับข่าวสารในรอบสัปดาห์					ค่าระดับ การเปิดรับ ข่าวสาร
			ทุกวัน	5-6 ครั้ง	3-4 ครั้ง	1-2 ครั้ง	ไม่เคยเลย	
			จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
<u>ความบ่อยครั้งในการเปิดรับ ข่าวสารในรอบสัปดาห์</u>	3.20	.7067						ปานกลาง
1. วิทยูกระจายเสียง	3.15	1.464	119 (29.7)	48 (12.0)	61 (15.3)	116 (29.0)	56 (14.0)	ปานกลาง
2. โทรทัศน์	4.38	1.106	281 (70.3)	45 (11.3)	29 (7.3)	34 (8.5)	11 (2.6)	มากที่สุด
3. หนังสือพิมพ์	3.30	1.214	100 (25.0)	59 (14.8)	115 (28.8)	113 (28.2)	13 (3.2)	ปานกลาง
4. นิตยสาร	2.40	.978	15 (3.8)	37 (9.2)	102 (25.5)	185 (46.3)	61 (15.2)	น้อย
5. อินเทอร์เน็ต	2.81	1.295	59 (14.8)	61 (15.2)	88 (22.0)	127 (31.8)	65 (16.2)	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

พฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสาร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสาร					ค่าระดับ การเปิดรับ ข่าวสาร
			15 นาที ขึ้นไป จำนวน (ร้อยละ)	11 – 14 นาที จำนวน (ร้อยละ)	5 – 10 นาที จำนวน (ร้อยละ)	น้อยกว่า 5 นาที จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคยเลย จำนวน (ร้อยละ)	
เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสาร	4.12	.7822						มาก
1. วิทยูกระจายเสียง	4.06	1.402	252 (63.0)	27 (6.8)	55 (13.8)	23 (5.7)	43 (10.7)	มาก
2. โทรทัศน์	4.82	.711	369 (92.2)	9 (2.3)	11 (2.8)	2 (0.5)	9 (2.3)	มากที่สุด
3. หนังสือพิมพ์	4.06	1.071	189 (47.3)	86 (21.5)	95 (23.7)	19 (4.8)	11 (2.7)	มาก
4. นิตยสาร	3.58	1.396	152 (38.0)	65 (16.3)	93 (23.3)	41 (10.2)	49 (12.2)	มาก
5. อินเทอร์เน็ต	4.11	1.470	276 (69.0)	20 (5.0)	30 (7.5)	21 (5.3)	53 (13.2)	มาก
รวม	3.66	.6557						มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า พฤติกรรมกรรับเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรับเปิดรับ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน อยู่ในระดับมาก และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.6557 โดยสามารถแบ่งแยกออกพิจารณาเป็นประเด็น ๆ ได้ดังนี้

เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสาร โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ เฉลี่ยเท่ากับ 4.12 จากคะแนนเต็ม 5 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .7822 ถือว่า ใช้เวลาในการเปิดรับข่าวสารมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารผ่านโทรทัศน์ มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 รองลงมาใช้เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ต ใกล้เคียงกับใช้เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารผ่านวิทยุกระจายเสียงและหนังสือพิมพ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ตามลำดับ และใช้เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารผ่านนิตยสารน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารในรอบสัปดาห์ โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารในรอบสัปดาห์เฉลี่ยเท่ากับ 3.20 จากคะแนนเต็ม 5 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .7067 ถือว่า มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารผ่านโทรทัศน์ มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 รองลงมาเปิดรับข่าวสารผ่านหนังสือพิมพ์ ใกล้เคียงกับเปิดรับข่าวสารผ่านวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ตามลำดับ ถัดมาเปิดรับข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 และเปิดรับข่าวสารผ่านนิตยสารน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40

ตารางที่ 4.9

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทเนื้อหาข่าวสารที่เปิดรับจากสื่อมากที่สุด

ประเภทเนื้อหา ข่าวสาร	ประเภทสื่อที่เปิดรับมากที่สุด				
	วิทยุ จำนวน (ร้อยละ)	โทรทัศน์ จำนวน (ร้อยละ)	หนังสือพิมพ์ จำนวน (ร้อยละ)	นิตยสาร จำนวน (ร้อยละ)	อินเทอร์เน็ต จำนวน (ร้อยละ)
1. บันเทิง	56 (14.0)	275 (68.8)	27 (6.7)	16 (4.0)	26 (6.5)
2. ความรู้ทั่วไป	8 (2.0)	148 (37.0)	103 (25.7)	58 (14.5)	83 (20.8)
3. วิทยาศาสตร์/ เทคโนโลยี	9 (2.3)	158 (39.5)	87 (21.7)	45 (11.2)	101 (25.3)
4. การเมือง เศรษฐกิจ	9 (2.3)	230 (57.5)	134 (33.5)	11 (2.7)	16 (4.0)
5. กีฬา	14 (3.5)	263 (65.8)	94 (23.5)	8 (2.0)	21 (5.2)
6. อื่นๆ	31 (7.8)	241 (60.2)	53 (13.3)	14 (3.5)	61 (15.2)

จากตารางที่ 4.9 พบว่า เนื้อหาบันเทิงกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 14.0 ถัดมาเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ใกล้เคียงกับ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 6.7 และร้อยละ 6.5 ตามลำดับ และเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.0

- เนื้อหาความรู้ทั่วไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 25.7 ถัดมาเปิดรับจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 20.8 เปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 14.5 และเปิดรับข่าวสารจากวิทยุน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.0

- เนื้อหาวิทยาศาสตร์ / เทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาเปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ใกล้เคียงกับเปิดรับข่าวสารจาก หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 25.3 และร้อยละ 21.7 ตามลำดับ ถัดมาเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 11.2 และเปิดรับข่าวสารจากวิทยุน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.3

- เนื้อหาการเมือง เศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารจาก โทรทัศน์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมา เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 33.5 ถัดมาเปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ใกล้เคียงกับ เปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร และวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 4.0 ร้อยละ 2.7 และร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

- เนื้อหากีฬา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมา เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 23.5 ถัดมาเปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ใกล้เคียงกับ เปิดรับข่าวสารจากวิทยุ และเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 5.2 ร้อยละ 3.5 และร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

- เนื้อหาอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมา เปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 15.2 ถัดมาเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 13.3 เปิดรับข่าวสารจากวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 7.8 และเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทสื่อที่ชื่นชอบที่สุดในการเลือกเปิดรับข่าวสาร

ประเภทสื่อที่ชื่นชอบที่สุดในการเลือกเปิดรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุกระจายเสียง	24	6.0
โทรทัศน์	289	72.2
หนังสือพิมพ์	30	7.5
นิตยสาร	6	1.5
อินเทอร์เน็ต	51	12.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบในการเลือกเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมาชื่นชอบในการเลือกเปิดรับข่าวสารจาก อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 12.8 ถัดมาชื่นชอบในการเลือกเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ใกล้เคียงกับวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 7.5 และร้อยละ 6.0 ตามลำดับ และชื่นชอบในการเลือกเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตอนที่ 3 ความรู้เรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย 3 หัวข้อ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ, คะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่อง และระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละ ตามตารางที่ 4.11 – 4.13 ดังนี้

ตารางที่ 4.11

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	คำตอบ			
	ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การมีงานอดิเรกเล่นกีฬา คนตรี สนใจศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้	376	94.0	24	6.0
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น	392	98.0	8	2.0
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์	373	93.2	27	6.8
4. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน คิดเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ	365	91.2	35	8.8
5. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์	378	94.5	22	5.5
6. ขณะมีเพศสัมพันธ์ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อได้	371	92.8	29	7.2
7. วิธีที่เหมาะสมกับการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	198	47.3	211	52.7
8. วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตนเอง	276	69.0	124	31.0
9. โดยทั่วไปเพศหญิงเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี	296	74.0	104	26.0
10. ถ้าวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียว ก็มีโอกาตั้งครรภ์ได้	356	89.0	44	11.0
11. “การฝืนเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิทางเพศชายในขณะที่หลับ	378	94.5	22	5.5
12. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและอารมณ์	395	98.8	5	1.2
13. การแสดงถึงการเข้าสู่เพศชาย คือ มีสีวนบนใบหน้าและมีเสียงแหบ	344	86.0	56	14.0
14. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย	381	95.3	19	4.7
15. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิงคือมดลูก	240	60.0	160	40.0

- จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบใช่ ในหัวข้อ การมีงานอดิเรกเล่นกีฬา คนตรี สนใจศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้ คิดเป็นร้อยละ 94.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 6.0
- หัวข้อ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 98.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 2.0
 - หัวข้อ การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 93.2 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 6.8
 - หัวข้อ วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน ดิเคเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 91.2 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 8.8
 - หัวข้อ การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 94.5 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 5.5
 - หัวข้อ ขณะมีเพศสัมพันธ์ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อได้ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 92.8 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 7.2
 - หัวข้อ วิธีที่เหมาะสมกับการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 47.3 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 52.7
 - หัวข้อ วัยรุ่นควรรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 69.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 31.0
 - หัวข้อ โดยทั่วไปเพศหญิงเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 74.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 26.0
 - หัวข้อ ถ้าวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียว ก็มีโอกาตั้งครรภ์ได้ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 89.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 11.0
 - หัวข้อ “การฝืนเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิทางเพศชายในขณะที่หลับ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 94.5 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 5.5
 - หัวข้อ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและอารมณ์ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 98.8 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.2
 - หัวข้อ การแสดงถึงการเข้าสู่เพศชาย คือ มีสิวนบนใบหน้าและมีเสียงแหบ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 86.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 14.0
 - หัวข้อ การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 95.3 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 4.7
 - อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิงคือมดลูก กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 60.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 40.0

ตารางที่ 4.12

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

คะแนน ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	จำนวน	ร้อยละ
6	1	0.2
7	1	0.2
8	4	1.0
9	13	3.3
10	22	5.5
11	61	15.2
12	135	33.8
13	100	25.0
14	59	14.8
15	4	1.0
รวม	400	10.0

ค่าเฉลี่ยคะแนนรวม เท่ากับ 12.1475 S.D. เท่ากับ 1.374 ถือว่ามีระดับความรู้มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.14 จากคะแนนเต็ม 15 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ อยู่ในระดับมาก และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.374 โดยพิจารณาได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศเท่ากับ 12 คะแนน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.8 รองลงมาได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศเท่ากับ 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ถัดมาได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ เท่ากับ 11 คะแนน ใกล้เคียงกับได้คะแนนเท่ากับ 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.2 และ 14.8 ตามลำดับ ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ เท่ากับ 10 คะแนน และ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และร้อยละ 3.3 ตามลำดับ มีกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ เท่ากับ 15 คะแนน และ 8 คะแนน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ เท่ากับ 6 คะแนน และ 7 คะแนน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 4.13
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	359	89.7
ปานกลาง	41	10.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 89.7 และมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 10.3

ตอนที่ 4 ทักษะคดีเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับทักษะคดีเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ตามตารางที่ 4.14 ดังนี้

ตารางที่ 4.14

แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทักษะคดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ทักษะคดีเกี่ยวกับเพศ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับทักษะคดีเกี่ยวกับเพศ					ค่าระดับ ทักษะคดี
			เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหากัน เป็น คู่รักก็ หมายถึง การมี เพศสัมพันธ์ร่วมกัน	2.77	1.24	42 (10.5)	78 (19.5)	99 (24.8)	109 (27.2)	72 (18.0)	ปานกลาง
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย	2.62	1.12	28 (7.0)	83 (20.8)	79 (19.8)	129 (32.2)	81 (20.2)	ปานกลาง
3. บุคคลในสังคมพูดคุยถึงหรือ ปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย	3.36	.969	40 (10.0)	150 (37.5)	141 (35.3)	53 (13.2)	16 (4.0)	ปานกลาง
4. สิทธิเริ่มตามจับผู้ชายได้ผู้หญิงมี ก่อน	3.35	1.09	51 (12.7)	150 (37.5)	115 (28.8)	54 (13.5)	30 (7.5)	ปานกลาง
5. หญิง และ ชาย มี สิทธิ มี ประสบการณ์ทางเพศก่อนการ แต่งงานได้เท่าเทียมกัน	2.97	1.19	37 (9.2)	115 (28.8)	98 (24.5)	98 (24.5)	52 (13.0)	ปานกลาง
6. หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้อง รักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ ยากเต็มที่	4.00	1.07	158 (39.5)	142 (35.5)	57 (14.2)	29 (7.3)	14 (3.5)	ดี
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงาน สามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม	2.43	1.23	18 (4.5)	82 (20.5)	80 (20.0)	97 (24.2)	123 (30.8)	ไม่ดี

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับทัศนคติเกี่ยวกับเพศ					ค่าระดับ ทัศนคติ
			เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหาก ไม่พร้อมสามารถทำได้	2.56	1.18	18 (4.5)	90 (22.5)	75 (18.8)	132 (33.0)	85 (21.2)	ไม่ดี
9. การทำแท้งเป็นเรื่องผิดจริยธรรม	1.84	1.17	214 (53.5)	108 (27.0)	33 (8.2)	18 (4.5)	27 (6.8)	ดี
10. องค์กรการรกร่วมเพศถือเป็นเรื่อ ยอมรับได้	2.95	1.22	37 (9.3)	113 (28.2)	108 (27.0)	78 (19.5)	64 (16.0)	ไม่ดี
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่า เป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่อ ธรรมดา	3.48	1.10	56 (14.0)	186 (46.5)	82 (20.5)	46 (11.5)	30 (7.5)	ดี
12. หากบุคคลในครอบครัวแสดง ศ ถือคนว่าเป็นพวกกรกร่วมเพ เป็นเรื่อที่ยอมรับได้	2.91	1.11	26 (6.5)	104 (26.0)	138 (34.5)	70 (17.5)	62 (15.5)	ปานกลาง
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ แต่งงาน จะช่วยให้รู้ความ ต้องการทางเพศของกันและกัน ได้	2.83	1.14	22 (5.5)	106 (26.5)	115 (28.8)	97 (24.2)	60 (15.0)	ปานกลาง
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการ ป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมี เพศสัมพันธ์ได้	3.07	1.20	45 (11.2)	125 (31.3)	82 (20.5)	107 (26.8)	41 (10.2)	ปานกลาง
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความ ต้องการทางธรรมชาติไม่ จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์มากำหนด	3.10	1.14	38 (9.5)	135 (33.7)	92 (23.0)	100 (25.0)	35 (8.7)	ปานกลาง

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับทัศนคติเกี่ยวกับเพศ					ค่าระดับ ทัศนคติ
			เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะ เป็นการมัดใจคู่รักอื่นจะนำไปสู่ การสมรสได้	2.39	1.07	16 (4.0)	42 (10.5)	118 (29.5)	130 (32.5)	94 (23.5)	ไม่ดี
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็น เรื่องที่ยอมรับได้	1.79	.99	12 (3.0)	14 (3.5)	51 (12.8)	122 (30.5)	201 (50.2)	ไม่ใช่อะไร
18. การแลกเปลี่ยนกับคู่อื่น ถือ เป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้	1.55	0.91	9 (2.2)	15 (3.8)	20 (5.0)	98 (24.5)	258 (64.5)	ไม่ใช่อะไร
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือ เป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติเพราะช่วย ลดปัญหาที่จะตามมาหลังการ แต่งงาน	2.71	1.19	29 (7.2)	76 (19.0)	123 (30.8)	92 (23.0)	80 (20.0)	ปานกลาง
20. หญิงเสียความบริสุทธิ์ก่อนการ แต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ใน สังคมปัจจุบัน	3.08	1.13	38 (9.5)	115 (28.8)	129 (32.2)	75 (18.7)	43 (10.8)	ปานกลาง
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดง ความรักต่อกันด้วยการกอดจูบ ได้	2.38	1.12	13 (3.2)	65 (16.3)	85 (21.2)	135 (33.8)	102 (25.5)	ไม่ดี
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับ คู่รักตอนกลางคืนแบบสองต่อ สอง ถือเป็นเรื่องปกติ	2.96	1.11	23 (5.8)	126 (31.5)	110 (27.3)	96 (24.0)	45 (11.2)	ปานกลาง
23. การสอนความรู้เรื่องเพศให้กับ วัยรุ่นถือเป็นเรื่องควรกระทำ	4.48	.87	218 (54.5)	144 (36.0)	20 (5.0)	8 (2.0)	10 (2.5)	ดีมาก

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับทัศนคติเกี่ยวกับเพศ					ค่าระดับ ทัศนคติ
			เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกัน ชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่องที่ยอมรับ ได้	1.94	1.11	17 (4.2)	27 (6.8)	52 (13.0)	123 (30.8)	181 (45.2)	ไม่ดี
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่น หญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสาย เดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการ ชั่ววูทางเพศ	2.36	1.26	33 (8.3)	49 (12.2)	71 (17.8)	122 (30.5)	125 (31.3)	ไม่ดี
รวม	2.79	.58						ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 จากคะแนนเต็ม 5 และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 โดยพิจารณาระดับทัศนคติเกี่ยวกับเพศแต่ละประเด็น ดังนี้

- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเพศ มีดังนี้ ควรสอนความรู้เรื่องเพศให้กับวัยรุ่น ถือเป็นเรื่องควรกระทำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.48 รองลงมา มีทัศนคติเกี่ยวกับหญิงและชายมีสิทธิมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน ได้เท่าเทียมกัน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ถัดมา มีทัศนคติเกี่ยวกับการแสดงตัวอย่างตนเองอย่างเปิดเผยถือเป็นเรื่องธรรมดา คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 เปิดเผย และการทำแท้งเป็นเรื่องผิดจริยธรรม คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.84 (หมายเหตุเป็นข้อความเชิงลบ)

- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติปานกลางเกี่ยวกับเพศ มีดังนี้ บุคคลในสังคมพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย ใกล้เคียงกับมีทัศนคติที่ผู้หญิงมีสิทธิเริ่มตามใจผู้ชายได้ก่อน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และค่าเฉลี่ย 3.35 ตามลำดับ ถัดมา มีทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ที่กำหนด ใกล้เคียงกับมีทัศนคติเกี่ยวกับหญิงเสียความบริสุทธิ์ก่อนการแต่งงาน เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน และมีทัศนคติเกี่ยวกับหากวัยรุ่นในวันเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 ค่าเฉลี่ย 3.08 และค่าเฉลี่ย 3.07 ตามลำดับ ถัดมา เห็นว่าหญิงและชายมีสิทธิมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน ได้เท่าเทียมกัน ใกล้เคียงกับมีทัศนคติเกี่ยวกับการไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่รักตอนกลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่องปกติ ใกล้เคียงกับมีทัศนคติเกี่ยวกับการรักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ และหากบุคคลในครอบครัวแสดงตนว่าเป็นพวกรักรัก

ร่วมเพศ ถือเป็นเรื่องยอมรับได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 ค่าเฉลี่ย 2.96 ค่าเฉลี่ย 2.95 และค่าเฉลี่ย 2.91 ตามลำดับ ถัดมามีทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้ ใกล้เคียงกับมีทัศนคติเกี่ยวกับวัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหากันเป็นคู่อีกก็หมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ร่วมกัน และการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติเพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ค่าเฉลี่ย 2.77 และ ค่าเฉลี่ย 2.71 ตามลำดับ และมีทัศนคติเกี่ยวกับการมีคู่อีกพร้อมๆ กันหลายคน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62

- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพศ มีดังนี้ การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อมสามารถทำได้ ใกล้เคียงกับ มีทัศนคติเกี่ยวกับหญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 และค่าเฉลี่ย 2.43 ตามลำดับ ถัดมามีทัศนคติเกี่ยวกับ การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่อีกอันจะนำไปสู่การสมรสได้ ใกล้เคียงกับคู่อีกในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้ และการแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการข่มขืนทางเพศ คิดเป็น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 ค่าเฉลี่ย 2.38 และค่าเฉลี่ย 2.36 ตามลำดับ ถัดมามีทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ ใกล้เคียงกับ การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ และการแลกเปลี่ยนกับคู่อีกถือเป็นเรื่องปฏิบัติได้ คิดเป็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 ค่าเฉลี่ย 1.79 และค่าเฉลี่ย 1.55 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สมมติฐานการวิจัยที่ 1 นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 1.1 ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	\bar{X}	S.D	t	Sig. t
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	ชาย	3.57	.679	-2.667	0.008*
	หญิง	3.74	.623		

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับเพศ พบว่า ค่า Sig. t ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า เพศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน แยกต่างหาก

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 1.2 ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แยกต่างหาก

ตารางที่ 4.16
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.686	.921	2.168	0.072
	ภายในกลุ่ม	395	167.890	.425		

จากตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน กับระดับอายุ พบว่า ค่า Sig. F ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 1.3 ดังนี้

H_0 : ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับชั้นปี อย่างน้อย 2 กลุ่ม ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
จำแนกตามระดับชั้นปี

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.181	.545	1.271	.281
	ภายในกลุ่ม	395	169.395	.429		

จากตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน กับระดับชั้นปี พบว่า ค่า Sig. t ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่าระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 1.4 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
จำแนกตามกลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.048	.524	1.22	.296
	ภายในกลุ่ม	397	170.528	.430		

จากตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน กับกลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา พบว่า ค่า Sig. F ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่ากลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 1.5 ดังนี้

H_0 : มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ อย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	3	19.375	6.458	16.803	.000*
	ภายในกลุ่ม	369	152.201	.384		

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน กับมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า ค่า Sig. F ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ อย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่มีต่อการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยตรง รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยตรง รายคู่ จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่

มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่	\bar{X}	S.D.	มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่			
			มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐบาล	มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐบาลไม่	มหาวิทยาลัย / สถาบันในกำกับของรัฐบาล	มหาวิทยาลัย เอกชน
มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐบาล	3.92	.552	-	0.420*	-0.385*	0.319*
มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐบาลไม่	3.50	.643	-0.420*	-	-0.809*	-0.101
มหาวิทยาลัย / สถาบันในกำกับของรัฐบาล	4.31	.524	0.389*	0.809*	-	0.708*
มหาวิทยาลัยเอกชน	3.60	.665	-0.319*	0.101	-0.708*	-

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.20 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยตรง รายคู่ จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันในกำกับของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งหมด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐบาลไม่กำกับ มีค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ใน

มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐไม่จำกัดรับ และที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอื่นๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.6 รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 1.6 ดังนี้

H_0 : รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
จำแนกตามรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	4	6.833	1.708	4.096	.003*
	ภายในกลุ่ม	395	164.742	.417		

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน กับรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน พบว่า ค่า Sig. F ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของระดับรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่มีต่อการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยตรง รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยตรง รายคู่ จำแนกตามระดับรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน

รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน	\bar{X}	S.D.	รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน				
			น้อยกว่า 3,000 บาท	3,001 – 5,000 บาท	5,001 – 7,000 บาท	5,001 – 7,000 บาท	มากกว่า 9,000 บาท
น้อยกว่า 3,000 บาท	3.51	.560	-	-0.079	-0.182	-0.461*	-0.134
3,001 – 5,000 บาท	3.59	.637	0.079	-	-0.102	-0.381*	-0.544
5,001 – 7,000 บาท	3.69	.674	0.182	0.102	-	-0.278*	0.048
7,001 – 9,000 บาท	3.97	.548	0.461*	0.381*	0.278*	-	0.327*
มากกว่า 9,000 บาท	3.64	.797	0.134	0.054	-0.048	-0.327*	-

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.22 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยตรง รายคู่ จำแนกตามรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 7,001 – 9,000 บาท มีค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน ในกลุ่มอื่นๆ ทั้งหมด

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.7 สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 1.7 ดังนี้

H_0 : สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานที่พักอาศัยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
จำแนกตามสถานที่พักอาศัย

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	3	.678	.226	.524	.666
	ภายในกลุ่ม	396	170.896	.432		

จากตารางที่ 4.23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน กับสถานที่พักอาศัย พบว่า ค่า Sig. F ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีค่ามากกว่าว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่าสถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น สมมติฐานการวิจัยที่ 1 คือ นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน สรุปผลการทดสอบ ได้ดังนี้

- 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน แตกต่างกัน
- 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน
- 1.3 ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน
- 1.4 กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน
- 1.5 มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน
- 1.6 รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน
- 1.7 สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1 ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	\bar{X}	S.D	t	Sig. t
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ชาย	11.79	1.509	-5.13	.000*
	หญิง	12.47	1.414		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.24 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ กับเพศ พบว่า ค่า Sig. t ของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 อายุที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2 ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.757	.439	.230	.921
	ภายในกลุ่ม	395	752.541	1.905		

จากตารางที่ 4.25 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ กับอายุ พบว่า ค่า Sig. F ของความรู้เกี่ยวกับเรื่อง มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า อายุที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่าง
กัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3 ดังนี้

H_0 : ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับชั้นปี อย่างน้อย 2 กลุ่ม ที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
จำแนกตามระดับชั้นปี

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	4	11.509	2.877	1.530	.193
	ภายในกลุ่ม	395	742.788	1.880		

จากตารางที่ 4.26 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ
ระดับชั้นปี พบว่า ค่า Sig. t ของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
ยอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความรู้
เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่าง
กัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 2.4 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

จำแนกตามกลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	2	.655	.330	.174	.841
	ภายในกลุ่ม	397	753.638	1.898		

จากตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ กับกลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา พบว่า ค่า Sig. F ของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ขอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่ แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.5 มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 2.5 ดังนี้

H_0 : มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ อย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	3	18.992	6.331	3.409	0.018*
	ภายในกลุ่ม	369	735.305	1.857		

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ กับ มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า ค่า Sig. F ของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ขอมรับสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ อย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่มีต่อความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยตรง ราชคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยตรง รายคู่
จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่

มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่	\bar{X}	S.D.	มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่			
			มหาวิทยาลัย / สถาบัน ของรัฐจำกัด รับ	มหาวิทยาลัย / สถาบัน ของรัฐไม่ จำกัดรับ	มหาวิทยาลัย / สถาบันใน กำกับขอบ รัฐ	มหาวิทยาลัย เอกชน
มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐ จำกัดรับ	12.32	1.406	-	0.109	0.854*	0.527*
มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐไม่ จำกัดรับ	12.21	1.327	-0.109	-	0.744*	0.417*
มหาวิทยาลัย / สถาบันในกำกับ ของรัฐ	11.46	0.516	-0.854*	-0.744*	-	-0.327
มหาวิทยาลัยเอกชน	11.79	1.525	-0.527*	-0.417*	0.327	-

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.29 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยตรง รายคู่
จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ใน
มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐจำกัดรับ และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐไม่
จำกัดรับ มีค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันใน
กำกับขอบรัฐ และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่ม
ตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอื่นๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.6 รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
แตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 2.6 ดังนี้

H_0 : รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่
แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับ
เรื่องเพศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
จำแนกตามรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.091	1.273	.671	.612
	ภายในกลุ่ม	395	749.207	1.897		

จากตารางที่ 4.30 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ กับ รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน พบว่า ค่า Sig. F ของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.7 สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 2.7 ดังนี้

H_0 : สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานที่พักอาศัยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่าง

กัน

ตารางที่ 4.31

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
จำแนกตามสถานที่พักอาศัย

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	3	5.317	1.772	.937	.423
	ภายในกลุ่ม	396	748.980	1.891		

จากตารางที่ 4.31 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ กับ สถานที่พักอาศัย พบว่า ค่า Sig. F ของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น สมมติฐานการวิจัยที่ 2 คือ นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันสรุปผลการทดสอบได้ดังนี้

- 2.1 เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกัน
- 2.2 อายุที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน
- 2.3 ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน
- 2.4 กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน
- 2.5 มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกัน
- 2.6 รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน
- 2.7 สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่าง
กัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 เพศที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 3.1 ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	\bar{X}	S.D	t	Sig. t
ทัศนคติทางเพศ	ชาย	3.01	.602	7.599	.000*
	หญิง	2.59	.485		

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.32 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ กับเพศ พบว่าค่า Sig. t ของทัศนคติทางเพศ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ขอมรับสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า เพศที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2 อายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 3.2 ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระหว่างกลุ่ม	4	.275	.069	.201	.938
	ภายในกลุ่ม	395	135.134	.342		

จากตารางที่ 4.33 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติทางเพศ กับอายุ พบว่า ค่า Sig. F ของทัศนคติทางเพศ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า อายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3 ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 3.3 ดังนี้

H_0 : ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับชั้นปี อย่างน้อย 2 กลุ่ม ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ

จำแนกตามระดับชั้นปี

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ทัศนคติทางเพศ	ระหว่างกลุ่ม	4	.710	.177	.520	.721
	ภายในกลุ่ม	395	134.699	.341		

จากตารางที่ 4.34 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ กับระดับชั้นปี พบว่า ค่า Sig. t ของทัศนคติทางเพศ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.4 กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 3.4 ดังนี้

H_0 : กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ
จำแนกตามกลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ทัศนคติทางเพศ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.185	.595	1.759	.174
	ภายในกลุ่ม	397	134.220	.338		

จากตารางที่ 4.35 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ กับกลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา พบว่า ค่า Sig. F ของทัศนคติทางเพศ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.5 มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 3.5 ดังนี้

H_0 : มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ อย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ

จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ทัศนคติทางเพศ	ระหว่างกลุ่ม	3	8.174	2.725	8.48	0.000*
	ภายในกลุ่ม	369	127.235	.321		

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.36 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ กับมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า ค่า Sig. F ของทัศนคติทางเพศ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ อย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ที่มีต่อทัศนคติทางเพศ โดยตรง รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติทางเพศ โดยตรง รายคู่

จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่

มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่	\bar{X}	S.D.	มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่			
			มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐบาล	มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐบาลไม่จำกัด	มหาวิทยาลัย / สถาบันในกำกับของรัฐบาล	มหาวิทยาลัย เอกชน
มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐบาลไม่จำกัด	2.77	.537	-	0.633	-0.224	-0.329*
มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐบาลไม่จำกัด	2.70	.551	-0.063	-	-0.288	-0.393*
มหาวิทยาลัย / สถาบันในกำกับของรัฐบาล	2.99	.291	0.224	0.288	-	-0.104
มหาวิทยาลัยเอกชน	3.10	.700	0.329*	0.393*	0.104	-

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.37 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติทางเพศ โดยตรง รายคู่ จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐจำกัดรับ และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชน มีค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐจำกัดรับ และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐไม่จำกัดรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอื่นๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.6 รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 3.6 ดังนี้

H_0 : รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ

แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ
จำแนกตามรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ทัศนคติทางเพศ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.397	1.349	4.099	0.003*
	ภายในกลุ่ม	395	130.012	.329		

จากตารางที่ 4.38 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมีทัศนคติทางเพศ กับรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน พบว่า ค่า Sig. F ของทัศนคติทางเพศ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ยอมรับสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของระดับรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่มีต่อทัศนคติทางเพศ โดยตรง รายคู่ จึงทำการทดสอบ LSD Test ดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติทางเพศโดยตรง รายคู่
จำแนกตามระดับรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน

รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน	\bar{X}	S.D.	รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน				
			น้อยกว่า 3,000 บาท	3,001 – 5,000 บาท	5,001 - 7,000 บาท	5,001 - 7,000 บาท	มากกว่า 9,000 บาท
น้อยกว่า 3,000 บาท	2.72	.517	-	0.041	-0.175	-0.270*	-0.083
3,001 – 5,000 บาท	2.68	.524	-0.041	-	-0.217*	-0.312*	-0.125
5,001 - 7,000 บาท	2.90	.527	0.175	0.217*	-	-0.095	0.092
7,001 – 9,000 บาท	2.99	.783	0.270*	0.312*	0.095	-	0.187
มากกว่า 9,000 บาท	2.81	.631	0.083	0.125	-0.092	-0.187	-

* ค่านี้สำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.39 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติทางเพศโดยตรง รายคู่ จำแนกตามรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001 - 7,000 บาท มีค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 3,001 - 5,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 7,001 - 9,000 บาท มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติทางเพศมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนน้อยกว่า 3,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,001 - 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอื่นๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.7 สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 3.7 ดังนี้

H_0 : สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานที่พักอาศัยอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ
จำแนกตามสถานที่พักอาศัย

ตัวแปร	ความแตกต่าง	df	SS	MS	F	Sig. F
ทัศนคติทางเพศ	ระหว่างกลุ่ม	3	.239	.080	.234	.873
	ภายในกลุ่ม	396	135.170	.341		

จากตารางที่ 4.40 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติทางเพศ กับสถานที่พักอาศัย พบว่า ค่า Sig. F ของทัศนคติทางเพศ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัย แสดงว่า สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น สมมติฐานการวิจัยที่ 3 คือ นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

- 3.1 เพศที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
- 3.2 อายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน
- 3.3 ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน
- 3.4 กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน
- 3.5 มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
- 3.6 รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
- 3.7 สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 4 ดังนี้

H_0 : การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

H_1 : การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ตารางที่ 4.41

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	-0.046

Sig (2 tailed) = 0.360

จากตารางที่ 4.41 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า ค่า Sig. ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขอมรับสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานทางกรวิจัย แสดงว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

โดยมี สมมติฐานทางสถิติที่ 5 ดังนี้

H_0 : ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

H_1 : ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

ตารางที่ 4.42

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ กับความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ทัศนคติทางเพศ	-0.173**

Sig (2 tailed) = 0.001

จากตารางที่ 4.42 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ กับความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศพบว่า ค่า Sig. ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ (H_0) ขอมรับสมมติฐานทางกรวิจัย แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ โดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามกัน นั่นคือ ถ้ามีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมาก จะมีทัศนคติทางเพศน้อย แต่ถ้ามีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพสน้อย จะมีทัศนคติทางเพศมาก

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “เรื่องผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศของนิสิต นักศึกษา ในกรุงเทพมหานคร” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อทัศนคติทางเพศ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อมวลชน กับความรู้และทัศนคติทางเพศของนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน
2. นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
3. นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกัน
4. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์ กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
5. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยภาคสนาม (Survey) โดยเก็บข้อมูลแบบวัดผลครั้งเดียว และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างจากนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและชานเมืองที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน ในปีการศึกษา 2547 จำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ จำนวน 18 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศ ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้น ใช้วิธีทดสอบความแตกต่าง

ระหว่างกลุ่ม โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ T - test (2 กลุ่ม) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (มากกว่า 2 กลุ่ม) เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะประชากรตามสมมติฐานข้อ 1 - 3 และใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามสมมติฐานข้อ 4 - 5

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 400 คน แบ่งเป็นเพศชาย 193คน เพศหญิง จำนวน 207 คน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 19-20 ปี จำนวน 139 คน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน โดยกำลังศึกษาอยู่ในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 170 คน กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐไม่จำกัดรับจำนวน 213 คน มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,001 - 5,000 บาท จำนวน 159 คน และส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ / ผู้ปกครองเป็นจำนวน 141 คน

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมการรับเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับเปิดรับ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน อยู่ในระดับมาก และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.6557 โดยสามารถแบ่งแยกออกพิจารณาเป็นประเด็น ๆ ได้ดังนี้

เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสาร โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ เฉลี่ยเท่ากับ 4.12 จากคะแนนเต็ม 5 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .7822 ถือว่า ใช้เวลาในการเปิดรับข่าวสารมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้เวลาเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารผ่านโทรทัศน์ มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารในรอบสัปดาห์ โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารในรอบสัปดาห์เฉลี่ยเท่ากับ 3.20 จากคะแนนเต็ม 5 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .7067 ถือว่า มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารผ่านโทรทัศน์ มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

ด้านเนื้อหาข่าวสารที่เปิดรับจากสื่อมากที่สุด

- เนื้อหาบันเทิงกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.8

- เนื้อหาความรู้ทั่วไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.0

- เนื้อหาวิทยาศาสตร์ / เทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.5
 - เนื้อหาการเมือง เศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารจาก โทรทัศน์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.5
 - เนื้อหากีฬา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.8
 - เนื้อหาอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.2
- ประเภทสื่อที่ชื่นชอบที่สุดในการเลือกเปิดรับข่าวสาร**
- กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบในการเลือกเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.2

ส่วนที่ 3 ความรู้เรื่องเพศ

- กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบใช่ ในหัวข้อ การมีงานอดิเรกเล่นกีฬา คนตรี สนใจศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้ คิดเป็นร้อยละ 94.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 6.0
- หัวข้อ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 98.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 2.0
 - หัวข้อ การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 93.2 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 6.8
 - หัวข้อ วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน คิดเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 91.2 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 8.8
 - หัวข้อ การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 94.5 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 5.5
 - หัวข้อ ขณะมีเพศสัมพันธ์ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อได้ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 92.8 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 7.2
 - หัวข้อ วิธีที่เหมาะสมกับการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 47.3 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 52.7
 - หัวข้อ วัยรุ่นควรรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 69.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 31.0
 - หัวข้อ โดยทั่วไปเพศหญิงเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 74.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 26.0
 - หัวข้อ ถ้าวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียว ก็มีโอกาสดังครรภ์ได้ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 89.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 11.0

- หัวข้อ “การผื่นเปื่อยก” คือ การหลังน้ำอสุจิทางเพศชายในขณะหลับ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 94.5 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 5.5

- หัวข้อ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและอารมณ์ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 98.8 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.2

- หัวข้อ การแสดงถึงการเข้าสู่เพศชาย คือ มีสิวนบนใบหน้าและมีเสียงแหบ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 86.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 14.0

- หัวข้อ การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 95.3 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 4.7

- อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิงคือมดลูก กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 60.0 และไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 40.0

คะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.14 จากคะแนนเต็ม 15 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ อยู่ในระดับมาก และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.374 โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศเท่ากับ 12 คะแนน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.8

ระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 89.7 และมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 10.3

ส่วนที่ 4 ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ทักษะเกี่ยวกับเพศ โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 จากคะแนนเต็ม 5 และค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 โดยพิจารณาระดับทักษะเกี่ยวกับเพศแต่ละประเด็น ดังนี้

- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทักษะที่ดีเกี่ยวกับเพศ ได้แก่ ควรสอนความรู้เรื่องเพศให้กับวัยรุ่น ถือเป็นเรื่องควรกระทำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.48

- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทักษะปานกลางเกี่ยวกับเพศ ได้แก่ บุคคลในสังคมพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย คิดเป็นค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.36

- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทักษะที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพศ ได้แก่ การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อมสามารถทำได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 2.56

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 คือ นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน สรุปผลการทดสอบได้ดังนี้

- 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน แตกต่างกัน
- 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน
- 1.3 ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน
- 1.4 กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน
- 1.5 มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน
- 1.6 รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจาก

สื่อมวลชน แตกต่างกัน

- 1.7 สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 คือ นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันสรุปผลการทดสอบได้ดังนี้

- 2.1 เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกัน
- 2.2 อายุที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน
- 2.3 ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน
- 2.4 กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน
- 2.5 มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ ที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกัน
- 2.6 รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน
- 2.7 สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 คือ นิสิต นักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศ แตกต่างกันสรุปได้ดังนี้

- 3.1 เพศที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
- 3.2 อายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน
- 3.3 ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน
- 3.4 กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน
- 3.5 มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
- 3.6 รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
- 3.7 สถานที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่อง

เพศ

สรุปผลการทดสอบได้ดังนี้คือ

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

สรุปผลการทดสอบได้ดังนี้คือ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ โดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานเพียงบางส่วน ดังนี้

เพศ นิสิตนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้จากทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ของเดอเฟลอร์ ที่กล่าวว่าข่าวสารไม่ได้ไหลผ่านจากสื่อถึงผู้รับสารโดยตรงทันที แต่มีปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารนั้น ทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน ขณะเดียวกันผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับฮาร์โรลด์ อาร์ คอฟแมน (1949) ที่ว่า เพศ อายุ การศึกษา ขนาดของครอบครัว อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่ยาวนานของการอาศัยอยู่ในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร และสอดคล้องกับแนวคิดของวิลเบอร์ แชมรม (1973) ที่กล่าวว่าผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง ซึ่งบุคคลที่ต่างเพศกันก็ย่อมมีจุดสนใจในข่าวสารแตกต่างกัน จึงมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกันด้วย

มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยที่ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้จากแนวคิดทฤษฎีการแบ่งกลุ่มทางสังคม (Social Categories Theory) ที่เชื่อว่าผู้รับสารที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกันจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอุปนิสัยการใช้สื่อร่วม นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของตนต่างก็มีประสบการณ์ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกันไปตามลักษณะมหาวิทยาลัยที่ตนศึกษาอยู่ นอกจากนี้ปรัชญาของมหาวิทยาลัย สภาพการเรียนการสอน กิจกรรมในมหาวิทยาลัย เพื่อน และวัฒนธรรมการใช้ชีวิตในแต่ละมหาวิทยาลัย ก็เป็นปัจจัยที่ทำให้การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกันได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแม็คคอมบี้และมัลลินส์ (1973) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการใช้สื่อมวลชนและความสนใจด้านการเมือง พบว่าการศึกษามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการใช้สื่อมวลชน เช่นเดียวกับสุภาพงษ์ระวยทรง (2535) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการเสนอข่าวต่างประเทศทางสื่อมวลชนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารต่างประเทศทางสื่อมวลชน

รายได้/ค่าใช้จ่ายส่วนตัว นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้/ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้/ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่แตกต่างกันทำให้มีโอกาสที่จะเข้าถึงสื่อมวลชนแตกต่างกัน เพราะสื่อมวลชนแต่ละชนิดมีค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อินเทอร์เน็ตนั้น นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้/ค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงย่อมมีโอกาสเข้าถึงและมีความดีในการใช้สูงกว่านอกจากนี้ยังสามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดการแบ่งกลุ่มทางสังคมที่อธิบายว่า บุคคลที่มีคุณลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน เช่น รายได้ การศึกษา อาชีพ ฯลฯ จะมีพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่คล้ายคลึงกันคือ วาสนา พุทธิพงษ์สิทธิ์ (2544) ที่ศึกษาการเปิดรับข่าวสารภาพลักษณ์ ความคาดหวัง ความพึงพอใจของประชาชนชาวกรุงเทพมหานครที่มีต่อการติดต่อสื่อสารและการให้บริการของสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับงานและกิจกรรมต่างๆของสำนักงานเขตจากสื่อประเภทต่างๆแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ปัญญาดี (2541) ศึกษาภาพลักษณ์และบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดในสายตาของประชาชนและสื่อมวลชน พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารและภาพลักษณ์ต่อสำนักงานอัยการสูงสุดแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 นิสิตนักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานเพียงบางส่วนดังนี้

เพศ นิสิตนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์ชัย ศรีสอน (2532) ที่ศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารของนักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตน โกสินทร์ พบว่านักศึกษาครูเพศหญิงและเพศชายมีความรู้เรื่องเพศแตกต่างกัน และงานวิจัยของช่อแก้ว ประสงค์ (2542) ที่ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าครูและอาจารย์ชายมีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวมากกว่าครูและอาจารย์หญิง จากผลการวิจัย พบว่านิสิตนักศึกษาเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมากกว่านิสิตนักศึกษาเพศชาย อาจเป็นเพราะแม้ในสังคมไทยจะมีวัฒนธรรมที่เพศหญิงมีการแสดงออกทางเพศน้อยกว่าเพศชาย แต่ปัจจุบันนิสิตนักศึกษาสามารถหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้จากสื่อทั่วไป เช่น หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายได้จากแนวคิดเรื่องการเลือกรับรู้ การเลือกตีความ และการเลือกจดจำของผู้รับสาร เพราะเมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารใดแล้วก็เชื่อว่ารับรู้ข่าวสารทั้งหมดได้เสมอไป เพราะเขาจะมีการเลือกรับรู้ เลือกตีความไปตามความสนใจ ทักษะคิด ประสบการณ์ แรงจูงใจ อารมณ์ และจิตใจของตน อันทำให้ข่าวสารบางส่วนถูกตัดทิ้งไป จนกระทั่งขั้นตอนสุดท้ายคือการเลือกจดจำ โดยบุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารในส่วนที่ตรงกับความสนใจ ต้องการ ทักษะคิด ฯลฯ ของตนเอง และมักจะลืมในสิ่งที่

ตนเองไม่สนใจหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้คือกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ (Selective Process) ตามแนวคิดของโจเซฟ ที แคลปเปอร์

มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของปรเม สตะเวทิน (2540) ที่ว่าคนที่อยู่ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน จะมีความรู้สึกรู้จัก อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันไป อาจกล่าวได้ว่านิสิตนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยต่างประเภทกันย่อมมีอุดมการณ์ ความรู้สึกรู้จัก ความต้องการไม่เหมือนกัน จากความแตกต่างเหล่านี้ทำให้เขาเลือกที่จะรับรู้ เลือกตีความ และเลือกจดจำข่าวสารที่มาสู่ตนเอง นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของปรเม สตะเวทิน (2540) ที่ว่าการวิเคราะห์การศึกษาของผู้รับสาร เราจะต้องไม่วิเคราะห์ความรู้ของผู้รับสาร โดยยึดถือเฉพาะพื้นฐานการศึกษาที่ได้จากสถาบันการศึกษาของผู้รับสารเท่านั้น เพราะการแสวงหาความรู้นั้นสามารถกระทำได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตจากแหล่งอื่นๆนอกเหนือจากสถาบันการศึกษา เช่น สื่อมวลชน จากตำรับตำราต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้การขาดโอกาสในการได้ใช้ความรู้ก็เป็นสิ่งที่สามารถทำให้ความรู้ความสามารถลดลงได้

สมมติฐานข้อที่ 3 นิสิตนักศึกษาที่มีประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานเพียงบางส่วนดังนี้

เพศ นิสิตนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ วิลเลียม ดี บรูคส์ (William D. Brooks, 1971) กล่าวถึงลักษณะเฉพาะทางจิตวิทยาระหว่างเพศชายและหญิง ซึ่งก่อให้เกิดความแตกต่างกันไว้ว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธินิภา ศรีไสย์ (2544) ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และความต้องการออกนอกกรอบราชการของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทางการบริหาร ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการออกนอกกรอบราชการของมหาวิทยาลัยของรัฐแตกต่างกัน นอกจากนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิงจิต แพทย์ศิลป์ (2543) ที่ศึกษาการเปิดรับข่าวสารด้านการเมือง ความรู้และทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสถานะโดยวิธีประชาธิปไตยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่าผู้ที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการรับฟังความคิดเห็นสถานะโดยวิธีประชาธิปไตยแตกต่างกัน นอกจากนี้ ปรเม สตะเวทิน (2540) กล่าวว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ เช่นเดียวกับที่ พ.ญ. พรทิพย์ โรจนสุนันท์ ผู้อำนวยการกองแพทย์สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางกระทรวงยุติธรรม และ น.ส. นงนุช สุวิฑะรัตน์ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (อ้างถึงในหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ 15 มีนาคม 2545) ได้กล่าวในการสัมมนาเรื่อง " ฟันแล้วทิ้ง ผู้หญิงจะทำอย่างไร" ว่าผู้หญิงกับ

ผู้ชายมีมุมมองและความคิดในเรื่องเพศต่างกัน โดยชายมักจะมองเรื่องบนเตียงหรือการมีเพศสัมพันธ์ใช้เป็นหลัก แต่ฝ่ายหญิงจะให้ความสำคัญกับความรักเป็นส่วนใหญ่

มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ นิสิตนักศึกษาที่ในมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของปรมา สตะเวทิน (2540) ที่ว่าคนที่ได้รับการศึกษาในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกันจะมีความรู้สึกนึกคิดยังสอดคล้องกับแนวความคิดของอุดมการณ์และความแตกต่างกันไป นอกจากนี้ Burgoon ที่ว่า การศึกษาหรือความรู้เป็นอีกลักษณะที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารมีความรู้สึกคิดแตกต่างกันไป การที่นิสิตนักศึกษาเรียนในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน ทำให้แต่ละคนมีโอกาสเรียนรู้ จาก มหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันทั้งในด้านอุดมการณ์การศึกษา การจัดการเรียนการสอน รวมถึงวัฒนธรรมของสถานศึกษานั้น ๆ ทำให้ นิสิตนักศึกษาตั้งสมแนวความคิดจนกลายเป็นทัศนคติในเรื่องเพศที่แตกต่างกัน

รายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน แตกต่างกัน มีทัศนคติ ทางเพศแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้จากทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ของเคอเฟลเลอร์ที่กล่าวว่า ข่าวสารไม่ได้ไหลผ่านจากสื่อถึงผู้รับสาร โดยตรงทันที แต่มีปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารนั้น นิสิตนักศึกษาที่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนแตกต่างกัน จะมีความแตกต่างกันในด้านการเข้าถึงสื่อและข่าวสาร สื่อบางชนิด เช่น อินเทอร์เน็ต ผู้มีรายได้สูงจะสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสามารถรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตได้มากกว่า จากความแตกต่างในเรื่องของรายได้ นำมาสู่ความแตกต่างในเรื่องของประเภทและปริมาณข่าวสารที่ได้รับจึงเป็นเหตุให้นิสิตนักศึกษามีข้อมูลที่หล่อหลอมให้เกิดเป็นทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศ

ผลการพิสูจน์สมมติฐานพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกันมีความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกันซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อลิสา วีรพัฒนกุล (2540) ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และการปฏิบัติตามกฎจราจรของผู้ขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดรับข่าวสารสภาพเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมของการแข่งขันและรีบเร่ง รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่พบในแต่ละวัน ทำให้ประชาชนมีความเครียดสูง การผ่อนคลายความเครียดทางหนึ่งคือ การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์เพื่อความบันเทิงมากกว่าเพื่อความรู้ จากผลการวิจัยของ ไพลิน ศศิชนากรแก้ว (2537) ศึกษาการเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์ ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีการเปิดรับชมรายการบันเทิง ละคร ภาพยนตร์ เป็นอันดับสูงสุด คือ ร้อยละ 84.0 มากกว่าที่จะสนใจชมรายการที่มีเนื้อหาสาระ นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังสามารถอธิบายได้จากแนวคิดของ แคลปเปอร์ (1960) ซึ่งกล่าวถึงกระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร (Selective Process) ที่ว่า

บุคคลมักจะเลือกทำการสื่อสารตามความรู้สึกรู้สึก และความต้องการของตน ซึ่งมีขั้นตอนในการเปิดรับสารจากสื่อ ดังนี้

1. การเลือกเปิดรับหรือการเลือกใช้ (Selective Exposure) บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งสารต่าง ๆ ตามความสนใจและความต้องการของตน ซึ่งตรงกับความรู้สึกรู้สึก ทักษะคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของตน
2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) นอกจากบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว บุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยมักจะเลือกตามความคิดเห็น ความสนใจของตน เพื่อให้สอดคล้องหรือเข้ากันได้กับทัศนคติ และความเชื่อดั้งเดิมของบุคคลนั้น ๆ ในขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงการรับข่าวสารที่ขัดต่อความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ หรือความคิดดั้งเดิม
3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Interpretation) เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารจะเลือกรับรู้ และเลือกตีความข่าวสารที่ได้รับแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความเชื่อ ทัศนคติ ความต้องการ ความเข้าใจ ความหวัง แรงจูงใจ สภาพาร่างกาย หรือสภาวะอารมณ์ของแต่ละคนในขณะนั้น ฉะนั้นในบางครั้งผู้รับสารอาจจะบิดเบือนข่าวสาร เพื่อให้สอดคล้องกับทัศนคติ และความเชื่อของตนเองด้วยซึ่งอาจทำให้การสื่อความหมายไม่ตรงกัน เป็นผลให้เกิดการล้มเหลวทางการสื่อสารได้ (Communication Breakdown)
4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติของตนเอง บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่ต้องการจำเอาไว้เป็นประสบการณ์ ในขณะเดียวกัน มักจะลืมในส่วนที่ตนเองไม่สนใจหรือเรื่องที่ขัดแย้ง เรื่องที่ขัดกับความเห็นของตนเองได้ง่าย ดังนั้น การเลือกจดจำเนื้อหาของข่าวสารที่ได้รับ จึงเท่ากับเป็นการช่วยเสริมให้ทัศนคติ หรือความเชื่อของผู้รับสารมั่นคงยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแปลงได้ยากขึ้น

โดยกระบวนการในการเลือกสรร จึงทำให้บุคคลมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกันโดยในบางครั้งข่าวสารอาจถูกปฏิเสธตั้งแต่ครั้งแรกโดยไม่มีทางเลือก นอกจากนั้นในบางครั้ง ผู้รับสารจะทำการเลือกจำเฉพาะสิ่งที่ตนสนใจจริง ๆ เท่านั้น ส่งผลให้การเลือกรับสารของบุคคลมักจะเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร และอาจเป็นสาเหตุให้การสื่อสารผิดพลาดหรือล้มเหลวได้

สมมติฐานข้อที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

ผลการพิสูจน์สมมติฐานพบว่าความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ โดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวความคิดในเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับปฏิบัติ (Knowledge – Attitude- Practice) ซึ่งกล่าวว่าเมื่อบุคคลมีความรู้ทัศนคติเช่นไรก็มีแนวโน้มเพียงที่จะปฏิบัติตามทัศนคติของตน โดยจะเกิดขึ้นอย่างสอดคล้องกันหรือสัมพันธ์กัน เช่นเดียวกับ

ที่ Roger (1983) กล่าวว่า เมื่อผู้รับสารได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็จะเกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น และ ความเข้าใจก็จะทำให้เกิดทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

นอกจากนี้ผลการพิสูจน์สมมุติฐานพบว่า ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ โดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งหมายความว่าเมื่อนิสิตนักศึกษาที่มีความรู้สูงเกี่ยวกับเรื่องเพศ ก็จะมีทัศนคติในทางลบต่อเรื่องเพศ และเมื่อนิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ต่ำเกี่ยวกับเรื่องเพศ ก็จะมีทัศนคติในทางบวกต่อเรื่องเพศ จากผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้จากแนวคิดของซิมบาโด (Zimbardo) ที่กล่าวถึงด้านการเสนอข่าวสารซ้ำ ๆ (Repetition of message) ที่เสนอไว้ในทฤษฎีเกี่ยวกับ Familiarity ไว้ว่าการที่สารนั้น ๆ มีการเสนอเนื้อหาซ้ำ ๆ กันบ่อย ๆ ทำให้เกิดความคุ้นเคยกับสารอันจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปตามเนื้อหาที่นำเสนอปลงองค์ประกอบกับสารอันจะก่อให้เกิดทัศนคติในด้านลบ และด้านบวก คือ แหล่งข่าวสาร เช่นเดียวกันที่สมิท (Irving Smith, 1965) ที่กล่าวว่า เมื่อประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารหรือประสบการณ์ใด ๆ ก็ตาม สิ่งเหล่านี้ย่อมก่อตัวขึ้นเป็นความประทับใจซึ่งอาจจะเป็นความประทับใจที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ ดังนั้นการที่นิสิตนักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับสูง แต่หากรับรู้ข้อมูลจากแหล่งข่าวสารที่ก่อให้เกิดความประทับใจที่ไม่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทยซึ่งเป็นสังคมที่มีข้อจำกัดในเรื่องการแสดงออกทางเพศ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอาจเป็นความรู้ที่ไม่เป็นระบบ ไม่ครบถ้วนหรือผิดพลาด ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดทัศนคติในทิศทางตรงกันข้าม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะตัวแปรด้านการเปิดรับสื่อมวลชน ความรู้ และทัศนคติ จึงควรศึกษาถึงปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อทัศนคติทางเพศของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้นุ่งศึกษาเฉพาะทัศนคติทางเพศของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร หากผู้วิจัยท่านใดสนใจจะศึกษาแนวคิดที่ใกล้เคียงนี้ก็สามารถศึกษาในเชิงเปรียบเทียบในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในเขตภูมิภาค
3. ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะตัวแปรด้านการเปิดรับสื่อมวลชน ความรู้และทัศนคติของนิสิตนักศึกษา แต่ไม่ได้ทำการศึกษาด้านพฤติกรรม ฉะนั้นงานวิจัยครั้งต่อไปจึงควรศึกษาตัวแปรด้านพฤติกรรมทางเพศของนิสิตนักศึกษาด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำวิจัยเรื่องผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศของนิสิต นักศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติทางเพศของนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบัน มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ที่ได้รับผลกระทบมาจากการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยคณะผู้วิจัย ได้รับการอนุมัติให้ใช้งบประมาณปี พ.ศ.2549

ขอขอบคุณวิทยาเขตพณิชยการพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ทุน สนับสนุนโครงการวิจัย ผศ. บุญนำ ชัยธีรพันธุ์กุล ผู้อำนวยการ ผศ. พัทธนี มานะวานิชเจริญ ผู้ช่วย ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม ที่ให้ความสนใจและให้โอกาสแก่คณะผู้วิจัย ตลอดจนอาจารย์กุลิศรา ยง ยิ่งประเสริฐ หัวหน้าแผนกวิจัย และคณาจารย์ เจ้าหน้าที่แผนกการเงินของวิทยาเขตฯ ที่อำนวยความสะดวก ในการดำเนินงานวิจัย ที่สำคัญขอขอบคุณนิสิต นักศึกษา สถาบัน มหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ได้กรุณาตอบ แบบสอบถามทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ดวงตา พิริยานนท์
วิมลพรรณ อาภาเวท
คณะผู้วิจัย
กันยายน 2549

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.

พีระ จิระโสภณ. หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2538.

ไพฑูริย์ เครือแก้ว. ลักษณะสังคมไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท บพิธ จำกัด, 2525.

จารุวรรณ กัณตะนิตย์. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

พชนี เษยจรยาและประทุม ฤกษ์กลาง. “รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวและการเปิดรับสื่อมวลชนของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร”, รายงานการวิจัย AMIC (Asian Mass Communication Research and Information Center), 2531.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์.

กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พิมพ์ครั้งที่ 9, 2544.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่มที่ 2 : วัยรุ่น-วัยสูงอายุ. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

ภาษาอังกฤษ

Bandura, A. **Aggression: A social learning analysis**. New York : Holt, Rinehart & Winston, 1973.

Beeber, Irving. **Sexual Deviation II : Homosexuality Comprehensive Textbook of**

Psychiatry. New York : Freudman and Kaplan, William and Wilkins Company, 1976.

Hatano, K., Yamamoto, H., & Terauchi, R. Children's lives and television 1963. in Kato, H. (ed.)

Japanese Research on Mass Communication : Selected abstracts. Hawaii :

An East-West Center Book. The Univ. Press of Hawaii, 1974.

Himmelweit, H.T., Oppenheim, A.N., & Vince, P. **Television and the child : An empirical**

study of the effect of television on the young. New York : Oxford Univ. Press, 1958.

Klapper, Joseph T. **The Effects of Mass Communication**. New York : The Free Press, 1960.

- Maccoby, E.E. Effects of the mass media. in Hoffman, M.L. & Hoffman, L.W. (eds.)
Reviews of Child Development Research Vol. 1. New York : Russell Sage Foundation,
 1964.
- McLeod, J.M., & O'Keefe, G.J. The socialization perspective and communication behavior. in Kline,
 F.G., & Tichenor, P.J. (eds.) **Current Perspectives in Mass Communication Research.**
 Beverly Hills : Sage Publications, 1972.
- McLeod, J.M., & Reeves, B. On the nature of mass media effects. in Wilhoit, G.C. (ed.)
Mass Communication Review Yearbook. Vol. 2. Beverly Hills, Calif, 1981.
- Mohr, P.J. **Television, children and parents. Unpublished report.** Department of Speech
 Communication, Wichita State University, 1978.
- Murray, J.P., & Kippax, S. "From the early window to the late night show : international trends in the
 study of television's impact on children and adults". in L. Berkowitz (ed.) **Advances in
 Experimental Social Psychology vol. 12.** New York : Academic Press, Inc., 1979.
- Roberts, D.F. "The nature of communication and children : a developmental approach". in Pool, I., &
 Schramm, W. (eds.) **Handbook of Communication.** Chicago : Rand McNally, 1973.
- Schramm, W., Lyle, J., & Parker, E.B. **Television in the lives of our children.** Stanford, Calif. :
 Stanford Univ. Press., 1961.
- Stein, A.H., & Friedrich, L.K. Impact of television on children and youth. in Hetherington, M. (ed.)
Review of Child Development Research vol. 5. Chicago : The Univ. of Chicago Press,
 1975.

แบบสอบถาม

การวิจัย เรื่องผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศของนิสิตนักศึกษาใน กรุงเทพมหานคร เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อพัฒนางานด้านวิชาการ โดยคณะผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณประจำปี 2549 ซึ่งคำตอบของนักศึกษาทุกข้อมีความสำคัญยิ่งต่องานวิจัย จึงขอความร่วมมือนักศึกษาตอบคำถามตามความเป็นจริง และตามความคิดเห็นที่แท้จริง ขอขอบคุณในความร่วมมือกรอกแบบสอบถามนี้

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงหน้าข้อความที่ต้องการและกรุณาตอบทุกข้อ

สำหรับผู้วิจัย

__1__2__3

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ

.....4

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ

.....5

() 1. ต่ำกว่า 17 ปี

() 2. 17 – 18 ปี

() 3. 19 – 20 ปี

() 4. 21 – 22 ปี

() 5. 23 – 24 ปี

() 6. มากกว่า 24 ปีขึ้นไป

3. ขณะนี้ท่านกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีใด

.....6

() 1. ชั้นปีที่ 1

() 2. ชั้นปีที่ 2

() 3. ชั้นปีที่ 3

() 4. ชั้นปีที่ 4

() 5. สูงกว่าชั้นปีที่ 4

4. กลุ่มวิชาใดที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้

.....7

() 1. กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์

() 2. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

() 3. กลุ่มวิชาเทคโนโลยี/วิทยาศาสตร์

5. มหาวิทยาลัยที่ท่านกำลังศึกษาอยู่

.....8

() 1. มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐจำกัดรับ

() 2. มหาวิทยาลัย / สถาบันของรัฐไม่จำกัดรับ (ม. รามคำแหง, ม. สุโขทัยธรรมราช)

() 3. มหาวิทยาลัย / สถาบันในกำกับของรัฐ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี)

() 4. มหาวิทยาลัยเอกชน

6. รายได้/ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน

.....9

- () 1. น้อยกว่า 3,000 บาท () 2. 3,001 – 5,000 บาท
 () 3. 5,001 – 7,000 บาท () 4. 7,001 -9,000 บาท
 () 5. มากกว่า 9,000 บาท

7. ขณะที่ท่านศึกษาอยู่ ท่านพักอาศัยอยู่ที่ใด10

- () 1. หอพักเอกชน () 2. หอพักมหาวิทยาลัย
 () 3. บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม/ห้องชุด () 4. บ้านพ่อแม่ / ผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต

1. ในรอบสัปดาห์ผ่านมาท่านเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ต่อไปนี้บ่อยครั้งแค่ไหน

สื่อต่างๆ ที่เปิดรับข่าวสาร	ทุกวัน	5 – 6 ครั้ง	3 – 4 ครั้ง	1 – 2 ครั้ง	ไม่เคยเลย	
1. วิทยุกระจายเสียง					11
2. โทรทัศน์					12
3. หนังสือพิมพ์					13
4. นิตยสาร					14
5. อินเทอร์เน็ต					15

2. โดยปกติแต่ละครั้งท่านใช้เวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ต่อไปนี้ ครั้งละเท่าใด

สื่อต่างๆ ที่เปิดรับข่าวสาร	15 นาที ขึ้นไป	11 – 14 นาที	5 – 10 นาที	น้อยกว่า 5 นาที	ไม่เคยเลย	
1. วิทยุกระจายเสียง					16
2. โทรทัศน์					17
3. หนังสือพิมพ์					18
4. นิตยสาร					19
5. อินเทอร์เน็ต					20

3. ประเภทเนื้อหาข่าวสารที่ท่านชอบเปิดรับมากที่สุดจากสื่อวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต

ประเภทเนื้อหาข่าวสาร	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร	อินเทอร์เน็ต	
1. บันเทิง					21
2. ความรู้ทั่วไป					22
3. วิทยาศาสตร์ / เทคโนโลยี					23
4. การเมืองเศรษฐกิจ					24
5. กีฬา					25
6. อื่นๆ26

4. ประเภทสื่อที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด ในการเลือกเปิดรับข่าวสารคือสื่ออะไร27

- () 1. วิทยุกระจายเสียง () 2. โทรทัศน์
 () 3. หนังสือพิมพ์ () 4. นิตยสาร
 () 5. อินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำถามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	คำตอบ		
	ใช่	ไม่ใช่	
1. การมีงานอดิเรกเล่นกีฬา ดนตรี สนใจศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้		28
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น		29
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์		30
4. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน ดิคเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ		31
5. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์		32
6. ขณะมีเพศสัมพันธ์ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ หรือ โรคติดต่อได้		33
7. วิธีที่เหมาะสมกับการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง		34

คำถามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	คำตอบ		
	ใช่	ไม่ใช่	
8.วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตัวเอง		35
9. โดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี		36
10. ถ้าวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้		37
11. “การฝืนเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิทางเพศชายในขณะที่หลับ		38
12. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอารมณ์		39
13. การแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่นเพศชาย คือ มีสีวนบนใบหน้าและมีเสียงแหบ		40
14. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย		41
15. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิงคือมดลูก		42

ตอนที่ 4 ทศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เห็น		ไม่เห็น	ไม่เห็นด้วย		
	ด้วย อย่างยิ่ง	ด้วย		ไม่ แน่ใจ	ด้วย	
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็หมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ร่วมกัน					43
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย					44
3. บุคคลในสังคมพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย					45
4. ผู้หญิงมีสิทธิ์เริ่มตามใจผู้ชายก่อนได้					46
5. หญิงและชายมีสิทธิ์มีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน					47
6. หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที่					48
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม					49

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อมสามารถทำได้					50
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม					51
10. การรกร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้					52
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา					53
12. หากบุคคลในครอบครัวแสดงตนว่าเป็นพวกกรกร่วมเพศ ถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้					54
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้					55
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้					56
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายใดมากำหนด					57
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่การสมรสได้					58
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้					59
18. การแลกคู่นอนกับคู่รักผู้อื่นถือเป็นเรื่องที่ไม่ปฏิบัติได้					60
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติเพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน					61

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนการ แต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคม ปัจจุบัน					62
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรัก ต่อกันด้วยการกอดจูบได้					63
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่รักตอน กลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่อง ปกติ					64
23. การสอนความรู้เรื่องเพศให้กับวัยรุ่น ถือเป็นเรื่องควรกระทำ					65
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้าม คืน ถือเป็นเรื่องยอมรับได้					66
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิง ทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกง เอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการข่มขู่ทางเพศ					67

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

นางดวงตา พิริยานนท์

Mrs. Duangta Piriyanont

เลขหมายประจำตัวประชาชน 3102400510907

อาจารย์ระดับ 7

หัวหน้า สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

หัวหน้าคณะวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

เกิดวันที่ 5 มกราคม 2497

การศึกษา : นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตรพัฒนาการ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2540)

นิเทศศาสตรบัณฑิต (การประชาสัมพันธ์)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2519)

ผลงานวิจัย :

1. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติที่มีผลต่อการยอมรับการ
ทิ้งมูลฝอยแยกประเภทของประชาชนกรุงเทพมหานครในเขต
ทดลองโครงการรณรงค์การแยกประเภทมูลฝอย (2540)
2. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติของครูในสังกัดสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคลเกี่ยวกับร่าง พรบ.การศึกษาแห่งชาติ (2542)
3. ภาพลักษณ์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทัศนะของ
ประชาชนกรุงเทพมหานคร (2543)

ผู้ร่วมวิจัย

นางวิมลพรรณ อภาเวท

Mrs. Wimonpan Arpavate

เลขหมายประจำตัวประชาชน 3570100911960

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8

อาจารย์ประจำ สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

เกิดวันที่ 4 พฤศจิกายน 2506

การศึกษา : วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2540)

ศิลปศาสตรบัณฑิต (การสื่อสารมวลชน)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2528)

ผลงานวิจัย :

1. ปัจจัยและวิธีการที่สื่อหนังสือพิมพ์คัดเลือกข่าวและบทความประชาสัมพันธ์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2540)
2. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติของครูในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเกี่ยวกับร่าง พรบ.การศึกษาแห่งชาติ (2542)
3. ภาพลักษณ์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทัศนะของประชาชนกรุงเทพมหานคร (2543)
4. ความต้องการข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาเขตพณิชยการพระนคร ที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ภายใน (2546)
5. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการโฆษณาแบบตอบกลับโดยตรงที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร (2549)